

ΠΑΝΔΩΡΑ.

1 ΜΑΡΤΙΟΥ, 1855.

ΤΟΜΟΣ Ε΄,

ΦΥΛΛ. 119.

ΟΙ ΚΙΝΑΥΝΟΙ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ.

(1 3 7 2)

(Εκ τοῦ Γαλλικοῦ)

(Συνέχεια. Ἴδε φυλλ. 118.)

Β'. ΕΧΘΡΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΟΠΛΟΙ.

Μετά τὴν ἀναγνώρησιν τῶν λογαγῶν δε-λῶς καὶ
Σαβραῖ, τὸ παιγνίδιον ἐξή-ολούθησε διὰ μείζονος πα-
ραφοράς, εἰ καὶ τὸ πλεῖστον τῶν βαλαντιῶν ἐξήντηλ' ἡ
ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου Σαβραῖ, δι' ἣν ὁ οἰστρος τῆς τύ-
χης οὐδὲ πρὸς στιγμήν ἐξηθέρηνε. Ἐφ' ὅσον ἐπαίξε-
ἐκλεισμένος καὶ καρῆθαρ ὑπὸ τοῦ οἴνου, ὃν ἀνά-
ποτήρια ἔχυνεν εἰς τὸν στόμαχόν του, ἤδη ἀπὸ πολ-
λοῦ πεπληρωμένον, ἐπὶ τοσοῦτον ἔδλεπε τὴν τύχην
ἐπιμένοντα εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν. Οὐδέποτε

ἀπῆντησε τοιαύτην εὐτυχὴν ῥοπήν, καὶ ἤρχιζεν ἤδη
ἀποκάμνων· διότι ἡ ἡδονὴ παίχτου συνίσταται πρὸς
πάντων εἰς τὰς μεταβολὰς τοῦ κέρδους καὶ τῆς ζη-
μίας, αἵτινες κρατοῦσι τὸ πνεῦμα του πάντοτε ἀ-
γρυπνον καὶ τὸ παρέχουσιν ἐκάστοτε συγκινήσεις
νέας. Παίκτης καταδιωχόμενος νὰ κερδίῃ πάντοτε
ταχέως ἀηδιάζει τὸ παίζειν. Ὁ Σαβραῖ, δὲν ἡ φιάλη
καθίστα εὐθυμότερον καὶ μᾶλλον τοῦ συνήθους φλύα-
ρον, ἔπινε καὶ ὠμίλει μόνος πλέον παρ' ὅλοις ὅμοι.
Κυχαρίστως ὅμως παρήτει τοὺς κύβους, ἐὰν δὲν ἐκρά-
τη εἰς χεῖρας τὰ χρήματα τῶν φίλων του, καὶ πρὸς
πάντων τοῦ Κουρσῶν, ὅστις ἀπεφάσισε νὰ παίξῃ καὶ
νὰ χάσῃ ἐπὶ λόγῳ, καθὼς καὶ οἱ συνδαιτήμανες ὅλοι.

— Ἀδελφοί, ὅλοι εἴμεθα καλοὶ παῖκται! εἶπεν
ὁ Σαβραῖ, οὐ τινας οἱ ἡμίλειστοι καὶ δακρύοντες
ὀφθαλμοὶ δὲν ἐπέζητουν ἄλλο εἰμὴ νὰ κλείσωσιν·
καὶ οἱ λαμπρότεροι καὶ κομψότεροι παῖκται τῆς
χριστιανικῆς!

— Παίξομεν ὡς παιδιά! διέκοψεν εἰπὼν ὁ ἄρχων
Κουρσῶν, ἐργασθεῖς, ὅτι ἔχανεν ἐπιμένων καὶ ἐπὶ
μᾶλλον κυριευόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ παίζειν,
ὅπερ δὲν ἤθελε νὰ πνίξῃ ἐντὺς τοῦ οἴνου. Τετρακά-
σια χρυσὰ φλωρία! δὲν εἶναι μεγάλη ὑπόθεσις.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΚΤΥΠΩΜΑΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΣΦΡΑΓΙΔΙΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ.

(Συνέχεια. "Ιδε φυλλάδ. ΡΗ")

—0—

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Παρατάσεις του ἀνθρώπινου βίου.

Α. Ατομικαὶ παρατάσεις.

1) Ἱστορικαὶ συνθέσεις.

α) Ἡρακλείδαι.

330. Οἱ Ἡρακλείδαι κληρούμενοι τὴν Πελοπόννησον ἐμπροσθεν δωρίου κίονος πρὸς δεξιάν, ἥρως γυμνός, φορῶν κράνος κόπτει πρὸς κάλπην· ἀριστερὸθεν ἥρως ἐνόπλιος πρὸς ἀριστεράν, φορῶν ἀσπίδα καὶ παραστάειον ἐπ. Ζ. τ. δ'. μ. 11. πλ. 8, λίθ. σάρδ. τοῦ Κ. Πρόκεσχ.

β) Ὀθρυάδης.

331. Ὁ Ὀθρυάδης καθήμενος κατὰ γῆς πρὸς δεξιάν, γυμνός, φορεῖ κράνος καὶ κρατεῖ ἀσπίδα· στριζών δὲ τὸν βραχίονα ἐπὶ τοῦ γόνατος γράφει ἐπὶ περικεφαλίας (ἐπ. ὑποπτος) τάξ. ζ. μ. 9. π. 11 λίθ. λευκός.

2) Εἰκόνες.

α) γινώσκων.

332. 1) Κεφαλὴ πιθανῶς Σαπφούς πρὸς δεξιάν, φορούσης πύλον ἐπὶ τοῦ ἄρπυγος (παράβαλε Βισκ. Α. π. γ'. 4. 5) ἐπ. Δ. τ. γ'. μ. 12. πλ. 10. λίθος· σφραγίδος σκαρβαίος εὐρεθείς παρὰ τὴν Σμύρνην.

333. 2) Κεφαλὴ Σωκράτους πρὸς δεξιάν, ἐπ. ζ. τάξ. γ'. μ. 11. πλ. 12.

334. Ἡ αὐτὴ παράστασις (ἐπ. ὑποπτος) τάξ. γ'. μ. 17. π. 13.

335. 3) Προτομὴ Ἀντισθένης γενεήτου πρὸς δεξιάν (παράβαλε Βισκ. Α. π. 22. 1.) ἐπ. Ζ'. τ. δ'. μ. 12 1/2. πλ. 10. λίθ. σμάρ. (plasma) ἐν Κόπρῳ.

336. 4) Συγκείμεναι κεφαλαὶ (accolées) τῶν τριῶν ἀρχῶν πρὸς δεξιάν· δεξιόθεν πρώτη ἡ τοῦ Ἀργυρίου, δευτέρα ἡ τοῦ Α. Ἀργυρίου καὶ τρίτη ἡ τοῦ Α. πύλου. ἐπ. ζ. τ. β'. μ. 22. πλ. 25. μέγ. νέον κυανόν ἐξ ἀρχαίου.

337. 5) Κεφαλὴ τοῦ Ἰουλιου Καίσαρος δαφνοστεφούς πρὸς δεξιάν, ὁπισθεν ἡ μαντική βλάβος (lunus) ἐπ. Κ'. τ. δ'. μ. 12. πλ. 11.

338. 6) Κεφαλὴ νεανική τοῦ Ἀργυρίου, ἐπ. ζ. τάξ. γ'. μ. 8. πλ. 6. λίθ. σάρδ.

339. 7) Κεφαλὴ τοῦ αὐτοκράτορος Τιβέριου πρὸς δεξιάν, δαφνοστεφούς μετὰ ληνίσκων. ἐπ. ζ. τάξ. α. μ. 16. πλ. 12. τοῦ Κ. Φιλίππ.

340. 8) Προτομὴ πρὸς δεξιάν Ἀγριππίνης τῆς

πρεσβυτέρας τῆς τοῦ Γερμανικοῦ, φορούσης φανήλην καὶ αὐτὴν μόνον τὴν ἐποχὴν ἐπὶ τῶν εἰκόνων ἀπαντᾷται. ἐπ. ζ. τ. γ'. μ. 11. π. 9. λ. σάρδ.

341. 9) Συγκείμεναι κεφαλαὶ, νεανικὴ πρὸς ἀριστεράν Κλαυδίου δαφνοστεφούς μετὰ ληνίσκων πρὸς δεξιάν, καὶ δευτέρα Μεσσαίνης ἐμπροσθεν ΟΜΟΝΟΙΑ. ἐπ. ζ. τ. β'. μ. 15. πλ. 14. μέγ. νέον κυανόν ἐξ ἀρχαίου.

342. 10) Προτομὴ πρὸς δεξιάν τοῦ αὐτοκράτορος Οὐίτου δαφνοστεφούς μετὰ ληνίσκων. ἐπ. ζ. τ. γ'. 22. π. 17. μέγ. νέον ἐξ ἀρχαίου.

343. 11) Κεφαλὴ πρὸς δεξιάν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανῶν, δαφνοστεφούς, μετὰ ληνίσκων ὁ πάγων ἀναφύεται. ἐπ. Ζ. τ. δ'. μ. 13. π. 11.

344. 12) Προτομὴ πρὸς δεξιάν τοῦ αὐτοκράτορος Μάρκου Ἀυρηλίου γενεήτου. ἐπ. Ζ'. τάξ. β'. μ. 15. πλ. 12. λίθ. ἱσπικ. τρίχρους.

345. Ἡ αὐτὴ παράστασις· αὐτοκράτωρ εἶναι δαφνοστεφός, καὶ πρεσβύτερος, ἐπ. Ζ'. τάξ. γ'. μ. 16. πλ. 13.

346. Προτομὴ πρὸς δεξιάν τοῦ αὐτοῦ αὐτοκράτορος δαφνοστεφούς. ἐπ. Ζ. τ. δ'. μ. 12. π. 10.

347. Τρεῖς προτομαὶ ἐν τῷ μέσῳ ἡ τοῦ Μάρκου Ἀυρηλίου πρὸς δεξιάν, δαφνοστεφούς, γενεήτου· ἀριστερὸθεν ὁ Κόμμοδος νέος, δαφνοστεφός, πρὸς δεξιάν· δεξιόθεν προτομὴ γυναικὸς νεανικὴ πρὸς ἀριστεράν (ἐπ. ὑποπτος) τάξ. γ'. μ. 15. π. 20. λίθ. Ἀχάτης.

348. 13) Προτομὴ τῆς Ἰουλίας Δόμνας. ἐπ. Ζ. τ. γ'. μ. 15. πλ. 13. λίθ. ἱσπικ. τοῦ Παναγ. Ἀδαμοπούλου.

349. 14) Κεφαλὴ Κλαυδίου τοῦ Ἰουλιανοῦ πρὸς δεξιάν, μετὰ διάδημα ἀκτινωτόν. ἐπ. Ζ'. τάξ. ζ'. μ. 14. π. 11. (ὑποπτος) λίθ. κυανός (lapis lazuli).

350. 15) Κεφαλὴ πρὸς δεξιάν Ἰουλιανῶν τοῦ Β. Βι. σιλίου τῆς Μακροσύνης, φοροῦντος διάδημα (παράβαλε Βισκοντ. Ισ. ΗΓ. τόμ. Γ'. ἐκδοσ. Μεδιολάν.) ἐπ. ζ'. τάξ. β'. μ. 14. πλ. 11. σάρδ.

351. 16) Προτομὴ εἰκονικὴ νεανικὴ γυναικὸς πρὸς δεξιάν· ἐπιγρ. ἀντιπρ. ΜΗΤΡΟ || ΔΩΡΑ (Μητροδόρα) ἐπ. Ζ'. τ. γ'. μ. 12 1/2. πλ. 10.

β) Εἰκόνες ἀγνώστων ἀνδρῶν.

252. 1) Προτομὴ γέροντος γενεήτου, φιλοσόφου, περὶ ΘΘ || ΙΑΝ (Ἰωνν) ἐπ. ζ. τ. γ'. μ. 10. πλ. 8. λίθ. σάρδ. εὐρέθη ἐν Κορίνθῳ.

353. 2) Κεφαλὴ γέροντος γενεήτου· φιλοσόφου, φοροῦντος διάδημα, πρὸς ἀριστεράν. ἐπ. Κ. τ. γ'. μ. 12. πλ. 10. λίθ. σάρδ. τοῦ Π. Ἀδαμοπούλου.

354. 3) Κεφαλὴ γέροντος γενεήτου· φιλοσόφου, φοροῦντος διάδημα πρὸς ἀριστεράν (ἐπ. ὑποπτος) τάξ. δ'. μ. 16. πλ. 14.

355. 4) Φιλόσοφος γενεήτης, φαλακρός, μέγα περιβεβλημένος ἱμάτιον βελίττει πρὸς δεξιάν στριζόμενος ἐπὶ βακτηρίας. ἐπ. Ζ'. τάξ. ζ'. μ. 12. πλ. 8. λίθ. σάρδ.

356. 5) Κεφαλὴ ἀνδρὸς ἀγενεοῦ, πρὸς δεξιάν ἀναβέν δὲ αὐτῆς ἐν εἰδει κόμης προσώπου, ἥς ὁ πάγων σχηματίζει τοὺς πλοκίμους τῆς κεφαλῆς ταύτης ἐν

χούσης εἰκονικὸς χαρακτήρας (ἐπισήμου τινὸς ὑποκρίτου). ἐπ. Δ. τάξ. β'. μ. 14. πλ. 12.

357. 6) Κεφαλὴ ἀνδρὸς νεανικὴ πρὸς δεξιάν. (ἐπ. ὑποπτος, μέγιστα διὰ τὴν τεχνουργίαν καὶ ἀπειρίαν τοῦ τριχώματος). τάξ. δ. α. 12. πλ. 10.

358. 7) Παρθενικὴ προτομὴ πρὸς δεξιάν βασιλέως, μετὰ τὴν συνήθη διασκευὴν τῆς κόμης, κάτωθεν δύο μεγάλα πτέρυγες· περὶ δὲ πελτικὴ (σατυρική) ἐπιγραφὴ. ἐπ. Ζ'. τ. ε'. μ. 13. πλ. 11. λίθ. σάρδ. τοῦ Παναγ. Ἀδαμοπούλου.

γ) Εἰκόνες ἀγνώστων γυναικῶν.

359. 8) Κεφαλὴ νεανικὴ γυναικὸς πρὸς δεξιάν· ἡ κόμη διὰ τοῦ διαδήματος συνηγμένη καταπίπτει ὁπισθεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τρεῖς μαργαρίται. ἐπ. Ζ'. τάξ. β'. μ. 18. πλ. 14. ἐκ Μήλου.

360. 9) Προτομὴ γυναικὸς πρὸς δεξιάν, φορούσης σφενδόνην εἰς τὴν κεφαλὴν. ἐπ. Ζ'. τ. γ'. μ. 10. πλ. 8.

361. 10) Κεφαλὴ γυναικὸς ἐν σχήματι Παλλήδος φορούσης κράνος, πρὸς δεξιάν. ἐπ. Ζ'. τ. δ. μ. 11. αλ. 8. λίθ. ὑάκινθος.

362. 11) Κεφαλὴ γυναικὸς πρὸς ἀριστεράν κακίτην. (ἐπ. ὑποπτος) τ. ζ'. μ. 13. πλ. 11.

363. 12) Κεφαλὴ γυναικὸς πρὸς δεξιάν ὁ ἀμπυξ εἶναι κατὰ κορυφὴν τῇ διάδημα ἔχει ληνίσκους νέον. τ. ζ. μ. 10. πλ. 8.

364. 13) Κεφαλὴ γυναικὸς, πρὸς δεξιάν τῶν γρόνων τοῦ Ἰουστινιανῶν ἐκτετέρωθεν Π. Υ. ἐποχή. β'. τάξ. ζ'. α. 10. πλ. 9. λίθ. σάρδ.

365. 14) Προτομὴ γυναικὸς πρὸς δεξιάν τὴν κρηδεῖον παρίσταται ὡς κληιδρακὸν πύλον. ἐπ. Ζ. τ. γ'. μ. 18. πλ. 16.

Β. Γενικαὶ παραστάσεις τοῦ

ἀνθρώπινου βίου.

1) Ὀρθοκετικαὶ ὑποθέσεις.

α) Δαιρεία ἐν γένει.

366. Νυκτιδίων διατύλων ἐκτετέρωθεν δένδρον. ἐπ. Π. τ. ζ. μ. 10. πλ. 13. ῥομβοειδὴς λευκὸς λίθος ἐκ Μήλου, τοῦ Κ. Σιδονέστ.

367. Ἀνὴρ ὄρθιος, γυμνός, πρὸς δεξιάν, ἐμπροσθεν δένδρου οὗ κρατεῖ κλάδον τινα· περὶ δὲ τὴν ῥίζαν κλάδος ἐν ᾧ ἀμφιβόλόν τι σχῆμα τῇ δεξιᾷ κρατεῖ· κλάδον εἰσάγων αὐτὴν ἐν τῷ καλῶν. ἐπ. Η. τάξ. δ. μ. 11. 1 1/2. πλ. 10 1/2.

368. Ἰερὴς γέρον, γενεήτης, βραχέως φορῶν στολὴν, ὄρθιος πρὸς ἀριστεράν, ἐμπροσθεν εἰδωλοῦ (πρὸς δεξιάν) ὁ παρίσταται ἐπὶ μεγάλῃς ἡμισελήνου κάτωθεν δὲ ταύτης ὁ ἥλιος, ὡς περ αἱ ἀκτίνες ἐκτείνονται περιέχουσαι τὴν σελήνην. ἐπ. Η. τάξ. ζ'. (βαρβαρότητα) μ. 20. πλ. 18.

369. Ἐμπροσθεν ἀρχαίου εἰδωλοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, πρὸς δεξιάν, βούς ἐπιστρέφουσα τὴν κεφαλὴν καὶ μάσχα ὀφθαλμῶν ἀριστερὸθεν, ὁπισθεν τοῦ εἰδωλοῦ, ἥρως ἐνόπλιος φορῶν κράνος καὶ κρατῶν ἀσπίδα καὶ

δόρυ, πρὸς δεξιάν· δεξιόθεν δὲ, ὁπισθεν τῆς βούς ἥρως ἥρως γυμνός, φορῶν κράνος καὶ κρατῶν ἀμφιβόλόν τι σχῆμα· ἀνωθεν δὲ ἐν τῷ μέσῳ κεφαλὴ ἀνδρὸς, ἥρως εἰκονικὴ, πρὸς ἀριστεράν· κάτωθεν δὲ τῆς κεφαλῆς ἀντιστόφως ΙΑΟΥΤΑΣ ἐπ. Ζ'. τάξ. Β'. μ. 18. πλ. 13. λίθ. ἱσπικ. ὄχρος, τοῦ Κ. Πρόκεσχ.

β) Ἰακεία.

370. Γυνή, φορούσα στέφανον, ἥς τὸ ἱμάτιον μέχρι τῆς ὀσφύος καταπίπτει, κάθηται ἐπὶ ἑδρας ἥς οἱ πόδες εἰκονίζονται· πόδας αἰγὸς στηρίζει τὴν δεξιάν ἐπ' αὐτῆς καὶ τῇ ἑτέρᾳ κρατεῖ ἱκετηρίαν μετὰ ληνίσκων κεκοσμημένην· ἐμπροσθεν δὲ αὐτῆς ἥρως ὄρθιος, γυμνός, φορῶν κράνος καὶ χλαμύδα, στριζών τὴν χριστερὰν ἐπὶ τῆς λαγύνης καὶ κρατῶν τῇ ἑτέρᾳ δόρυ. ἐπ. Ζ. τ. δ'. μ. 14. πλ. 19. λίθ. σάρδ. τοῦ Κ. Πρόκεσχ.

γ) Θυσία.

371. Ἀνὴρ γυμνός, πρὸς δεξιάν, ὄρθιος· ἐμπροσθεν αὐτοῦ δένδρον, παρὰ δὲ τὴν ῥίζαν κανὸν ἐν ᾧ κεφαλὴ κριοῦ κρατεῖ τῇ δεξιᾷ ῥάβδον ἣν κύπτων εἰσφέρει ἐν τῷ κανὼν. ἐπ. Ζ. τ. γ'. μ. 16. πλ. 14.

372. Ἀνὴρ γυμνός, ὄρθιος, πρὸς ἀριστεράν· ἐχόμενος τῶν κερμάτων ἐλάφου ἄγει αὐτὴν εἰς θυσίαν (τῇ Ἀρτέμιδι) πρὸς βορρὴν παρκαίμενον καὶ φλέγοντα. ἐπ. Η. τ. Β'. μ. 13. πλ. 11. λίθ. ἱσπικ. χλωρός.

373. Ἰερὴς, ὄρθιος, δαφνοστεφός, πλατὺ περιβεβλημένος ἱμάτιον, ὄρθιος ἐπὶ βορρῇ, κρατεῖ μεθ' ὀφθαλμῶν τῆς χειρὸς· φιλῆν, καὶ τῇ ἀριστερᾷ κλάδον ὑπὲρ τὸν φλέγοντα βορρῶν. ἐπ. ζ. τ. γ'. μ. 11. πλ. 9. λίθ. σάρδ.

374. Ἰερὴς γενεήτης, ὄρθιος, πρὸς δεξιάν· ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἀνὴρ ἐνόπλιος, κρατῶν κεφαλὴν κριοῦ καὶ τὴν δεξιάν πρὸς τὸν ἱερεῶν ἐκτείνων (Θυσία εἰς Ἀρην) ἐπ. Ζ. τάξ. ζ'. μ. 13. πλ. 12.

375. Ἐμπροσθεν φλέγοντος βορροῦ, νεανίας γυμνός τὰ ἐμπροσθεν, ὄρθιος πρὸς ἀριστεράν· παρ' αὐτῷ Βάκχος, ὁπισθεν βούς· ἐτέρωθεν δὲ τοῦ βορροῦ ἑτέρος νεανίας ὄρθιος πρὸς δεξιάν κορύων λύραν, καὶ ὁπισθεν ἑτέρος ἐνάγκαιος ἀνὴρ (Θυσία εἰς Βάκχον) ἐπ. ζ. τάξ. γ'. μ. 13. πλ. 16.

376. Μαχητὴς ὄρθιος, φορῶν κράνος πρὸς ἀριστεράν, κρατεῖ ὑψομένην τῇ χειρὶ τὴν ἱερὰν μάχαιραν ὑπεράνω τοῦ παρκαίμενου βορροῦ· ἐμπροσθεν δὲ γυνὴ ὄρθια, φορούσα ἰώνιον χιτῶνα, κλίνουσα πρὸς τὸν βορρῶν καὶ κρατοῦσα ὑπεράνω αὐτοῦ μέγας τοῦ θυμῶτος· ὁπισθεν σχῆμα γυναικὸς. ἐπ. Ζ. τ. δ'. μ. 12. πλ. 14.

Βλέπε καὶ Νίκην 256 καὶ Σιληνός, 130.

2) Ἀγωνιστικαὶ ὑποθέσεις.

α) Ἀθληταί.

377. Ἀθλητὴς ὄρθιος, ἀντωπός, κρατῶν δίσκον, τῇ δεξιᾷ ἀναιμένη κλάδον φοίνικος· ὁπισθεν αἶων ῥομφαία ἐπὶ βάθρῳ. ἐπ. ζ. τάξ. δ'. μ. 19. πλ. 14. λίθ. ἀμέθυς.

378. Γυνὴ ὄρθια, πρὸς δεξιάν, κρατοῦσα λήκυθον

προσφέρει κλάδον εἰς ἀλλήτην παριστάμενον, γυμνόν, κρατοῦντα τῇ ἀριστερᾷ ἀνεμμένη στέφανον. ἐπ. Ζ'. τὰξ. δ'. μ. 17. πλ. 8. λιθ. σάρδ.

6) Ξυνορίδες, τέθριππα.

370. Ξυνορίς πρὸς δεξιάν, ἥς ὁ ἡνίοχος, κλίνων ἐμπροσθεν καὶ ἐλαύνων τοὺς σπουδῇ θέοντας ἵππους, κρατεῖ μεγάλην μάστιγα ἐπ. Π. τ. ζ'. μ. 11. πλ. 14. λιθ. σάρδ.

380. Ἀνὴρ ὄρθιος πρὸς δεξιάν, κρατῶν ὑπὸ μάστιγα καὶ ὑψών τὴν ἐτέραν κρατεῖ τὰς ἡνίας καὶ ἐλαύνει τέθριππον. ἐπ. Π. τ. ζ'. μ. 12. πλ. 15. λιθ. ἱασπιδ. χλωρός.

381. Ἡ αὐτὴ παράστασις ἐπ. Π'. τὰξ. ζ'. μ. 11. πλ. 15.

γ) Ἀμφιθέατρον.

382. Ἐν τῷ μέσῳ, δύο ξιφομάχοι, φοροῦντες πανοπλίαν, ἀντικρὺ ἀλλήλων ἵστανται· ἀριστερόθεν δύο αὐληταὶ καθήμενοι πρὸς δεξιάν· δεξιόθεν δὲ σάλπιγγας οὐκ ἀλπίζων, ὄρθιος, πρὸς ἀριστεράν· ἐκατέρωθεν δὲ κατὰ τὸ ἄκρον Ἑρμῆς ὀρθοστάτης· πρὸ δὲ τοῦ δεξιόθεν, κάτωθι, ἀγγεῖον, ἐν σχήματι κάλπης· ἀνωθεν τῆς συνθέσεως ὁ ἀγωνοθέτης, καθήμενος ἐν τῷ μέσῳ, πρὸς ἀριστεράν, καὶ κρατῶν ῥάβδον· ἐμπροσθεν δὲ αὐτοῦ μέγας στέφανος μετὰ ληνίσκων· τὸ ὅλον χωρίζεται διὰ γραμμῆς ἐλλειψοειδοῦς· ἐν δὲ τῷ ὑπὲρ ταύτην χώρῳ φαίνονται διάφοροι θεαταὶ καὶ ἀριστερόθεν μὲν ἀμφιβολόν τι σχῆμα, δεξιόθεν δὲ φαίνεται κλίμαξ (παράστασις ἀμφιθέατρον ξιφομάχων) ἐπ. Ζ'. τ. δ'. μ. 12. πλ. 14. λιθ. σάρδ. τοῦ Π. Ἀδαμοπούλου.

δ) Δουτρυόν.

383. Ἀνὴρ γυμνός, κύπτων πρὸς δεξιάν καὶ φέρων τὴν χεῖρα εἰς ὕδριαν. ἐπ. ζ'. τὰξ. γ'. μ. 13. πλ. 9. λιθ. σαρδώνυξ.

3) Πολιμικαὶ παραστάσεις.

384. Μαχητὴς ὄρθιος, βαδίζων πρὸς δεξιάν, φορῶν κράνος, κρατῶν μάχαιραν, καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἀμφιβολόν τι σχῆμα ἐπ. Π. τ. ζ'. μ. 16. π. 13.

385. Ἦρως ἐν σχήματι μάχης, γυμνός, φορῶν κράνος μετ' ἵππουριν, κρατῶν μεγάλην ἀσπίδα, ἥς φαίνεται τὸ δάκνον, πρὸς δεξιάν· ἀρχαῖα αἰγινητικῆς τεχνολογίας· ὀπίσθεν Εὐφράνοσ. (Εὐφράνος) ἐπ. Π. τὰξ. Β'. μ. 28. πλ. 21. λ. ἀχάτης, σκαρβαῖος τοῦ Παν. Ἀδαμοπούλου.

386. Ἦρως μαχητὴς, ὄρθιος, πρὸς δεξιάν, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ παραζώνιον ὄρθιον πρὸ τῶν ποδῶν ἡ ἀσπίς καὶ ἀνωθεν αὐτῆς κράνος. ἐπ. Π. τ. δ'. μ. 8. π. 6.

387. Μαχητὴς γυμνός, βαδίζων πρὸς δεξιάν καὶ ἐπιστρέφων, κρατῶν ἀσπίδα καὶ τῇ ἐτέρᾳ παραζώνιον. ἐπ. Δ. τὰξ. δ'. μ. 13. πλ. 6. τυρηνικῆς τεχνολογίας· λιθ. σαρδώνυξ, σκαρβαῖος, συναπετέλει μετὰ ἐπτά ἄλλων τυρηνικῶν λίθων ψέλλιον.

388. Μαχητὴς γυμνός, γονυπετής, ἐπιστρέφων πρὸς ἀριστεράν, κρατεῖ κλάδον καὶ τῇ ἀριστερᾷ μεγάλην ἀσπίδα, κάτωθεν κράνος. ἐπ. Ζ. (ὑποπτον ἢ τούλα-

χιστον παλῖγγλυκτον (retouché) τὰξ. δ'. μ. 28. π. 17. λιθ. σάρδ.

389. Μαχητὴς γυμνός, ὄρθιος, πατῶν τὸν ἔτρον τῶν ποδῶν ἐπὶ βάρου, στήριζόμενος ἐπὶ λόγχῃ καὶ ἐπὶ δὴν τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τοῦ γόνατος, τὴν δὲ κεφαλὴν ἐπὶ τῆς χειρὸς, ἐν σχήματι σκέψεως· ἐμπροσθεν μεγάλη ἀσπίς, περὶ δὲ ἀστράγαλος· ἐπ. Δ'. τ. γ'. μ. 12. πλ. 8. τυρηνικῆς τεχνολογίας, λιθ. σάρδιος, σκαρβαῖος.

390. Ἀνὴρ ὄπισθεν ἵππου βαδίζοντος πρὸς δεξιάν, βαδίζων ἐπίσης καὶ ὑψών τὴν ἀριστεράν. ἐπ. Π. τ. ζ'. μ. 20. πλ. 22. λιθ. ὄνουξ.

391. Ἴππεὺς πρὸς δεξιάν, θέοντας μετὰ σπουδῇ τῶν ἵππων, καὶ κυμαίνουμένης τῆς χλαμύδος. ἐπ. Π. τὰξ. Β'. μ. 10. πλ. 12.

392. Δύο ἥρωες πρὸς δεξιάν, ἐμπροσθεν δὲ ἐπὶ στομίῳ φρέατος μέγας ψιττικὸς (ἐπ. ὑποπτος) ζ. ζ'. μ. 15. πλ. 18. λιθ. σάρδιος.

4) Ἀγροτικαὶ ὑποθέσεις.

α) Θηρευτικαὶ ὑποθέσεις.

393. Ὀρνιθοθήρ. Ἐν τῷ μέσῳ δένδρου, ἐπὶ ᾧ δύο πτηνὰ, δεξιόθεν λαγῶδες ὄρθιος, ἐπιστρέφων, ἀριστερόθεν κύων θηρευτῆρος, διώκων αὐτόν. ἐπ. Π. τὰξ. ζ'. μ. 13. πλ. 15. λιθ. ἱασπιδ. ἐρυθρός.

394. Συσθηρία. Σύμπλεγμα τριῶν κεφαλῶν συμπερικυκλῶν, ἀριστερόθεν, καὶ κάτωθεν ἀνδρὸς γενεῆς, δεξιόθεν κάπρου (ἐπ. ὑποπτος) τ. Κ'. μ. 11. πλ. 12. λιθ. ἱασπιδ. πράσινος μετὰ στιγματίων ἐρυθρῶν.

395. Λοοτοθήρ. Ἀνὴρ βαρβαρικὴν στολὴν περιβεβλημένος, ἱστάμενος πρὸς δεξιάν καταβάλλει λίοντα ὄρθιον (παράβαλε πρὸς τὰς ἐν Περσέτιλαι περισταῖς παραστάσεις) ἐπ. Δ. τὰξ. ζ'. (βαρβαρότερον) μ. 15. πλ. 10. λιθ. πράσινος, σκαρβαῖος ἐρυθρεῖς ἐν Αἰγίνῃ, τοῦ Κ. Φιλλιάδου.

396. Λέων θέων πρὸς δεξιάν, περὶ αὐτὸν δύο ἐμπροσθεν καὶ δύο πλαγίως θέοντες θηρευτικοὶ κύων διώκουσιν αὐτόν. ἐπ. Π'. τὰξ. ζ'. μ. 10. ἀχάτης με ἐρυθρὰς κηλίδας, τοῦ Κ. Πρόκισχ.

6) Γεωργικαὶ ὑποθέσεις.

397. Ἀνὴρ ὄρθιος, γυμνός· φορεῖ δορὰν δορκάδος, κρατεῖ τῇ δεξιᾷ ἰζῶνα, τῇ δ' ἐτέρᾳ ἀνεμμένη σάχυν· ὀπίσθεν ἀμπέλος· ἐπ. Π. τὰξ. ζ'. μ. 11. πλ. 8. λ. πλασμ. σμαράγδ.

γ) Ποιμενικαὶ ὑποθέσεις.

398. Αἰπόλος ἱστάμενος πρὸς δεξιάν καὶ κρατῶν καλαύροπα· πρὸ αὐτοῦ κύων καὶ αἰξ ἀναπηδῶσα πρὸς τὸ παρακαίμενον δένδρον· ἐπ. Ζ'. τὰξ. δ. μ. 9. πλ. 11. λιθ. σάρδ.

399. Αἰπόλος χαμὰ καθήμενος, πρὸς δεξιάν, ἀμύνει αἶγα· ὀπίσθεν αὐτοῦ δένδρον, κάτωθι ἀγγεῖον· ἐπ. Π. τ. α. μ. 8. πλ. 10. μέγχα χλωρόν.

400. Αἰπόλος καθήμενος ἐπὶ κορμῷ δένδρου ἀμύνει αἶγα, πρὸς δεξιάν· περὶ MEDY || SI (Μεδοφ-σιος) ἐπ. Η'. τὰξ. ζ'. μ. 10. πλ. 12.

401. Δεξιόθεν, αἰπόλος ὄρθιος, πρὸς ἀριστεράν, κρατῶν καλαύροπα· ἐμπροσθεν τρεῖς ὑπερκείμενοι σκυρκαὶ αἰγάρων, ἀνωθεν δύο, ἐν τῇ μέσῳ τριῶν, καὶ κάτωθεν δύο, πρὸς ἀριστεράν βαδίζόντων· ἡ σύνθεσις αἰγυπτιάζει. ἐπ. ζ'. τὰξ. ζ'. μ. 10. πλ. 12. λιθ. σάρδιος, σκαρβαῖος.

5) Οἰκιακαὶ ὑποθέσεις.

402. Δύο ἄνδρες ἀπέναντι ἀλλήλων ἱστάμενοι καὶ διεξιόμενοι ἐπ. Π. τὰξ. Ε'. μ. 12. π. 7. λιθ. ὄνουξ.

403. Γυνὴ ὄρθια πρὸς δεξιάν καὶ ἀνὴρ ὄρθιος ἀπέναντι αὐτῆς, διεξιόμενοι ἀλλήλους· ἐπ. Π. τὰξ. ε. μ. 13. πλ. 8.

6) Τεχνικαὶ ὑποθέσεις.

404. Τορευτὴς, καθήμενος ἐπὶ ἑδράνῳ, πρὸς δεξιάν, κρατεῖ σφύραν καὶ γλύφον· ἐμπροσθεν δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τεχνιτοῦ βάρου μεγάλη κλῆπη ἢ τορεῦται· ἐπ. ζ'. τὰξ. δ'. μ. 11. πλ. 10. λιθ. ὄνουξ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

1) Παραστάσεις ζώων καὶ φυτῶν.

α) Ζῷα.

405. Ἀετός. Κεφαλὴ αετοῦ πρὸς δεξιάν ἐπ. Ζ'. τὰξ. δ. μ. 7. π. 9.

406. Κεφαλὴ αετοῦ πρὸς δεξιάν, κρατοῦντος ὄρνιθ· ἐπὶ τῷ ῥάμφος (παράβαλε τὰ νομίσματα τῆς Ἰλίδος) ἐπ. Γ'. τὰξ. δ'. μ. 11. πλ. 11. λιθ. τεφρόχρους, ἐκ Μήλου, τοῦ Κ. Σάουβερτ.

407. Ἀετὸς ὄρθιος, ἐπιστρέφων πρὸς δεξιάν, φέρων σφύρον εἰς τὸ ῥάμφος (παράβαλε τὰ ἀλεξανδρινὰ νομίσματα τῶν αὐτοκρατόρων) ἐπ. Ζ'. τὰξ. Κ. μ. 12. πλ. 8. λιθ. σάρδ.

408. α) Ἐμπροσθεν, αετὸς ὄρθιος, πατῶν ἐπὶ κεραυνοῦ, ἀνατείνων τὴν κεφαλὴν πρὸς ἀριστεράν καὶ κρατῶν εἰς τὸ ῥάμφος στέφανον· κάτωθι ἐπιγραφή ἀντιστροφ. ΑΥΡΗ ΑΑ || ΤΙΟΣ (Ἀυρήλιος Ἀλφιος) μ. 19. πλ. 14.

6) Ὀπίσθεν ἐπιγραφή ἀντιστροφ. ΓΕ || ΑΑ ΕΙ || ΟΥΑ || ΩΡΟΝ (Γελασίῳ Ὁδῶρον) ἐπ. Ζ'. τὰξ. ε. μ. 16. πλ. 11. λιθ. στεατίνης (speckstein). τοῦ Κ. Πρόκισχ.

409. Αετὸς πρὸς δεξιάν, περὶ καὶ σπαράσσει λαγῶν ἀνωθεν ἀστὴρ καὶ ἀριστερόθεν ἀτέφηνος (εἶναι παραστάσις τῶν φερωνύμων ἀστερισμῶν, μετ' αὐτοῦ κλῆν ἕνοιαν, κατὰ τὴν ἐν τῷ οὐρανῷ θέσιν ἐκάστου) ἐπ. Π'. τ. δ. μ. 11. πλ. 14.

410. Αἰγάρρος κατακλινόμενος καὶ ἐπιστρέφων πρὸς ἀριστεράν. ἐπ. ζ. τὰξ. ε. μ. 16 1/2. πλ. 17 1/2. Σμ. Πλῆπει Νίκη 249.

411. Αἰξ βαδίζουσα πρὸς ἀριστεράν. ἐπ. Β. τὰξ. ζ'. 12. ἀκανόνιστος κύκλος, ὕψος πράσινος ἐκ Μήλου.

Σημειώτεον ὅτι ὁ χαρακτὴρ τῆς θηριογραφίας, οἷα· ἀπαντᾷται ἐπὶ τῶν ἐκ Μήλου καὶ ἄλλων νήσων λίθων, δὲν παριστᾷ φυσικὰς τὰς θέσεις τῶν ζώων, ἀρκεῖται δὲ εἰς τὰς βικιοτέραις κινήσεις. Ἀνάλογόν τι

φαίνεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀσιανῆς θηριογραφίας καὶ ἐπὶ τῆς ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ.

412. Αἰξ βαδίζουσα πρὸς δεξιάν, μετ' αὐτοῦ τὸν λαίμον· τυρηνικῆς τεχνολογίας· ἐπ. ζ. τὰξ. δ. μ. 8. πλ. 13. λιθ. σαρδώνυξ, σκαρβαῖος. συναπετέλει μετὰ ἐπτά ἄλλων τυρηνικῶν λίθων ψέλλιον.

413. Αἰξ θέουσα πρὸς ἀριστεράν καὶ προτεινούσα τὴν κεφαλὴν ἐπ. Β. τὰξ. ε. μ. 15. πλ. 19. λιθ. ἀχάτης.

414. Αἰξ ἀλαζούσα πρὸς ἀριστεράν διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν· περὶ ἀστράγαλος· ἐπ. Δ'. τὰξ. δ'. μ. 10. πλ. 11. τυρηνικῆς τεχνολογίας· λιθ. σάρδιος, σκαρβαῖος· συναπετέλει μετὰ ἐπτά ἄλλων λίθων τυρηνικῶν ψέλλιον.

415. Αἰξ ἀναπηδῶσα πρὸς κρατῆρα, πρὸς δεξιάν, καὶ σπεύδουσα γὰρ φάγη τοὺς ἐξ αὐτοῦ ἐξερχομένους κλάδους· ἐπ. Π. τὰξ. ζ'. μ. 11. πλ. 12. λιθ. σάρδ.

416. Αἰξ ἀναπηδῶσα πρὸς δένδρον πρὸς ἀριστεράν, περὶ ΦΑΡ ἀντιστροφῶς ἐπ. Π. τὰξ. ζ'. μ. 12. πλ. 10.

417. Ἀσκαδὸς μετὰ δύο στάχυων ἐπ. ζ'. τὰξ. γ'. μ. 11. πλ. 13. λιθ. ἱασπιδ. τοῦ Π. Ἀδαμοπούλου.

418. Ἀπροσδιόριστον· τετράπουρον ἀδιέξεστον πρὸς δεξιάν· ἀνωθι σφαιροειδὲς τις ἐξοχή καὶ ἐμπροσθεν ἐτέρᾳ ἐπιμήκης (παράβαλε τὰ ἐπὶ γαλλικῶν τινῶν νομισμάτων ἀπαντῶμενα ζῶα) ἐπ. ; Β. τὰξ. ζ'. (βαρβαρότερον) μ. 16. πλ. 16. λιθ. λευκόφαιος, ἐκ Μήλου.

419. Ἀπροσδιόριστον, ἀλλὰ μέγα τι θηρίον καὶ τερατώδες πρὸς δεξιάν, μετ' ἀναπεπταμένην οὐράν, ἐνοκλάζον ἐπὶ μεγάλῳ βάθρῳ ἐπὶ δύο βουκράνα· ἐπ. Π. τὰξ. ζ'. μ. 22. πλ. 22. λιθ. κυρτός.

420. Ἀπροσδιόριστον πτηνόν, πατεῖ πρὸς δεξιάν ἐπὶ καρβίδος καὶ διὰ τοῦ ῥάμφους πλῆττει αὐτὴν ἐπ. Π'. τὰξ. ζ'. μ. 12. πλ. 14. λιθ. σάρδιος κυρτινωπός.

421. Βοὸς κεφαλὴν πλαγίᾳ πρὸς δεξιάν, ἐπ. Ζ'. τὰξ. δ'. μ. 10. λιθ. ἀχάτ.

422. Μόσχος πρὸς δεξιάν βαδίζων. ἐπ. Β'. τὰξ. β'. μ. 13. πλ. 16. ὄνουξ, σκαρβαῖος.

423. Ταῦρος διακερατιζόμενος πρὸς ἀριστεράν, ἐπ. ι'. τὰξ. β'. μ. 18. πλ. 21. λιθ. λευκαχάτης (calcéolitus), μετ' αἰγίνας κηλίδας.

424. Ταῦρος βαδίζων πρὸς δεξιάν (παράβαλε τὰ νομίσματα τῶν Ἰλαταίων) ἐπ. Δ. τὰξ. γ'. μ. 8. πλ. 12.

425. Ταῦρος διακερατιζόμενος πρὸς δεξιάν· ἡ οὐρά αὐτοῦ ἐστραμμένη ἐν σχήματι ταυρομαχίας (παράβαλε τὰ νομίσματα τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Θουρίων) ἐπ. Α'. τὰξ. β'. μ. 11. πλ. 13. λιθ. σάρδ.

426. Βοὸς κύπτουσα τὴν κεφαλὴν ἀντιπῶν πρὸς ἀριστεράν· κάτωθι μέσχος θηλάζων· ἀνωθεν δὲ μικροῖς γράμμασι ΠΑΝΔΕΣΙΜΟΣ (Πανδῆσιμος)· περὶ ἀστράγαλος διὰ στιγματίων ἐπ. Π. τὰξ. γ'. (ἀρχαῖον) μ. 11. πλ. 15. Σκαρβαῖος ἐκ πρᾶσινο βρασινίου εὐρεθεῖς ἐν Ἀθήναις, τοῦ Κ. Α. Λασκαρίδου.

427. Τέσσαρες βόες γονυπετεῖς, τὰς κεφαλὰς ἐν τῷ μέσῳ καὶ τοὺς πόδας εἰς τὴν περιφέρειαν ἔχοντες τοῦ λίθου κυρτοῦ ὄντος· ἐν τῷ μέσῳ δὲ αἰχμή λόγχης ἐπ.

- Η'. τάζ. ζ'. μ. 25. πλ. 25. λιθ. Ακαδαμεινός (verdo antico) του Παν. Αδαμοπούλου.
428. Βούς πτερωτής, πρὸς δεξιάν, θηλάζουσα μόσχον πτερωτὸν (τὸ ἐξόγκωμα ὅπερ ὡς πτέρυγες ὑπέλαβον, μὴπως ἐμφανίη τοὺς γνωστοὺς ἰνδικούς βόας;), ἐπ. Η'. τάζ. ζ'. μ. 11. πλ. 12.
429. Γρουπὸς προτομή μετὰ χαλινῶν πρὸς δεξιάν, ἐπ. Η'. τάζ. Ζ'. μ. 4 πλ. 4. λιθ. σάρδ.
430. Γρύψ καθήμενος πρὸς ἀριστεράν, ἐμπροσθεν ἐπιγραφῆς ΑΥΚΟ, ἐπ. Β. τάζ. ζ' (ἀρχαῖα), αἰγαντικῆς τεχνολογίας) μ. 22. πλ. 18. λιθ. ἀχάτης, σκαρβαῖος.
431. Γρύψ καθήμενος πρὸς δεξιάν, ὕψιμην, ἔχων ἀμφότερας τὰς πτέρυγας, ἐπ. Ζ'. τάζ. δ. μ. 8. πλ. 9. λιθ. σάρδ.
432. Δελφίς πρὸς δεξιάν ἐπὶ τῶν κυμάτων ἀνακίμπων τὴν οὐράν, ἄνωθεν τριάντα, ἐπ. Β. τ. γ. μ. 10. πλ. 11. λ. σάρδ.
433. Ἀνωθεν δελφίς πρὸς δεξιάν, κεφαλὴ παμμεγέθους ἰχθύος πρὸς ἀριστεράν, ἐπ. Ζ'. τ. δ'. μ. 13. πλ. 17.
434. Δελφίς περιελισσόμενος εἰς ἀγκυραν, ἄνωθεν θαλάσσιος ὕρις (παράβαλε τὰ νομίσματα τοῦ Τίτου καὶ τοῦ Βεσπασιανοῦ), ἐπ. Ζ. τάζ. δ'. μ. 11. σελ. 8.
435. Δύο δελφίνες ὁριζοντίως ἐναλλάξ, ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, ῥόπαλον ἐπ. Β'. τάζ. δ'. μ. 13. πλ. 13. λιθ. ῥομβοειδὴς ἐκ τῆς Μήλου τοῦ Κ. Σάουερτ, ἵσως ὁ ἀστερισμὸς οἱ ἰχθύες).
436. Δορκὴς θηλάζουσα, πρὸς ἀριστεράν, ἐπ. Η'. τ. σ. (ἀρχαῖα). μ. 11. πλ. 19. λίθος προσινὸς ἐκ Μήλου, ῥομβοειδὴς, κυρτός.
437. Δορκὴς ὀρθία, πρὸς ἀριστεράν, ἐπ. Η'. τάζ. Δ'. (ἀρχαῖα). μ. 15. πλ. 20. λίθος λευκός, ἐκ Μήλου ῥομβοειδὴς, κυρτός.
438. Δορκὴς θέουσα, πρὸς ἀριστεράν, ἐπ. Η'. τ. ζ'. (ἀρχαῖα). μ. 11. πλ. 19. λιθ. τετραγώνος, ἐκ Μήλου ῥομβοειδὴς, κυρτός, τοῦ Κ. Σάουερτ.
439. Δορκὴς κυρτοῦσα τὸ σῶμα, πρὸς ἀριστεράν, ὕψιθεν κλάδος, ἐπ. Η'. τάζ. ζ'. μ. 9. πλ. 20. λιθ. λευκοπράσινος ἐκ Μήλου, ῥομβοειδὴς, κυρτός, τοῦ Κ. Σάουερτ.
440. Δορκὴς βόσκουσα, πρὸς ἀριστεράν, ἐπ. Ζ'. τάζ. Ε'. μ. 25. πλ. 34.
441. Ἐλαγὸς γονυπετής, πρὸς δεξιάν, κάτωθι ἐξοχὴ σφαιροειδής, μεταξύ τῶν κεράτων κλάδος, καὶ πρὸς τὴν οὐράν ἕτερος, ἐπ. Β'. τάζ. ζ'. μ. 15. πλ. 16. λίθος μέλας, ἐκ Μήλου, κυρτός.
442. Ἐλαγὸς πρὸς δεξιάν, ἐπιστρέφουσα τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν νεβρόν, ὅστις κάτωθεν θηλάζει ἢ θέλεις ὁμοιάζει μὲ τὴν ἐπὶ τῶν νομισμάτων Ἀπολλωνίας, Αὐράχιου καὶ Καρύστου, ὅπου βούς θηλάζει μόσχον, ἐπ. ζ'. τάζ. ζ'. μ. 19. πλ. 18.
443. Ἐλέφαντος κεφαλὴ, πρὸς δεξιάν, ἐπ. Ε'. τ. γ'. μ. 7. πλ. 7. λιθ. ὄνυξ μέλας τοῦ Κ. Πρόκεσχ.
444. Ἰππόκαμποι δύο, ἀντιστρόφως ἐναλλάξ κείμενοι, τρεῖς σφαιροειδεῖς ἐξοχαί, ἐπ. Η'. τάζ. ζ'. (ἀρχαῖα). μ. 18. πλ. 18. λίθος πρασινολευκὸς εὐρεθεὶς ἐν Μήλῳ.
445. Ἰππόκαμπος, πρὸς δεξιάν, ἐπ. Η'. τάζ. ζ'. μ. 11. πλ. 11.
446. Ἰππόκαμπος μὲ κέρατα ἐλάφου, μετὰ κεφαλῆς οὐράς, κάτωθεν ἐλισσομένης, ἐπ. Ζ'. τάζ. δ. μ. 19. πλ. 21.
447. Ἰππου προτομή, πρὸς δεξιάν, ἐπ. ζ'. τ. δ. μ. 11. πλ. 9.
448. Προτομή ἵππου, πρὸς δεξιάν, κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος φειδιακὴν τεχνολογίαν, ἐπ. Δ'. τάζ. γ'. μ. 7. πλ. 5. λιθ. σάρδιος.
449. Δύο προτομαὶ ἵππων, ὁριζ.: ἐν τῷ μέσῳ ἀμορφόν τι σχῆμα, ἐμπροσθεν σφαιροειδῶν τυφηνικῆς τεχνολογίας, ἐπ. Δ. τάζ. ζ'. μ. 10. πλ. 14. λιθ. σάρδ. σκαρβαῖος, συναπετέλει ψέλλιον μετὰ ἐπὶ ἄλλων τυφηνικῶν λίθων.
450. Ἴππος βαδίζων, πρὸς δεξιάν καὶ φέρον ἐπὶ τῆς χαίτης κλάδον φοίνικος ὡς νικητῆς (ἀγώνος), ἐπ. Ζ'. τάζ. δ'. μ. 10. πλ. 12. λιθ. σάρδ.
451. Τὸ ἐμπροσθεν ἵππου πτερωτοῦ πρὸς δεξιάν ὕψιθεν τοῦ κορμοῦ κάσμημα, (παράβαλε τὰ ἐκ Μήλου), ἐπ. Η. τάζ. ζ'. μ. 19. πλ. 19. λίθος κυρτός.
452. Ἰχθὺς δύο, πρὸς ἀριστεράν, ἐν τῷ μέσῳ ὁριζοντία γραμμὴ (; ὁ ἀστερισμὸς), ἐπ. Η. τάζ. ζ'. μ. 9. πλ. 10.
453. Κένταυρος ὄρθιος, ἀντωπὸς, πετῶν πρὸς ΚΡΗΟΝΤΙΑΔΕΜΙ (Κρεοντίδα εἰσι). ἐπ. Η'. τάζ. Ε'. μ. 12. πλ. 16. λίθος σάρδιος, σκαρβαῖος, εὐρεθεὶς ἐν Αἰγίνῃ, τοῦ Κ. Φιλλέου.
454. Κένταυρος προτομή πρὸς δεξιάν, ἐπ. ζ. τάζ. γ'. μ. 4. πλ. 6. λιθ. σάρδ.
455. Κάπρος πρὸς δεξιάν ἐπιβαίνων θηλείας ἡμῆς εἰκονίζεται ἱκανῶς μικροτέρῃ, ἐπ. Η. τάζ. ε. μ. 15. πλ. 18. λιθ. σάρδιος.
456. Κτελὶς (θηλάσσιος) ὄρθιος, ἐπ. Η. τάζ. ε. μ. 4. πλ. 3.
457. Κῆρον θεραπευτικὸς, φερὸν περιλαίμιον, θέει πρὸς δεξιάν, κάτωθι λαγῶς ἐπίσης θέων, ἐπ. ΣΤ. τάζ. ε. μ. 10. πλ. 11.
458. Κῶν θεραπευτικὸς, θέων πρὸς δεξιάν καὶ κλίνων τὴν κεφαλὴν ἀντωπὸν διώκει λαγὼν κάτωθι θέοντα, ἐπ. ΣΤ. τάζ. δ'. μ. 9. πλ. 12. λιθ. ὄνυξ, αἱ γλυφαὶ μέλαναι ἐπὶ κυανῆς οὐχιάδος.
459. Λέοντις κεφαλὴ μὲ χάσμα ἀνεωγμένον πρὸς δεξιάν, ἐπ. Ε. τάζ. γ'. μ. 12. πλ. 15. λιθ. σάρδ.
460. Λέων βαδίζων πρὸς δεξιάν, ἐπ. Ζ'. τάζ. ε. μ. 12. πλ. 14. λιθ. τοῦ Πέτρου Ζάνου.
461. Λέων βαδίζων πρὸς ἀριστεράν, ἐπ. ΣΤ. τάζ. γ'. μ. 10. πλ. 12. μέγιστος κίτρινος.
462. Λέων βαδίζων πρὸς δεξιάν ἄνωθεν ΖΗΚΙ ΜΟ (Ζωσίμου), ἐπ. Η. τ. ΣΤ. μ. 10. πλ. 13. λιθ. σάρδ.
463. Λέων ἐροζμῶν, ἐπιστρέφων καὶ χαίτων, πρὸς δεξιάν ἄνωθεν κλάδος (παράβαλε τὰ νομίσματα τῶν Μιλησίων ἐν οἷς ὁ λέων εἶναι σύμβολον τοῦ Πέλου), ἐπ. Η. τάζ. ΣΤ. μ. 10. πλ. 15. λίθος πράσινος, ῥομβοειδὴς, ἐκ Μήλου, τοῦ Κ. Σάουερτ.
464. Λέων καθήμενος πρὸς δεξιάν, ἐπ. Η. τάζ. ΣΤ.

- μ. 10. πλ. 17. λιθ. λευκός ἐκ Μήλου, τοῦ Κ. Σάουερτ.
465. Λέων κατακεκλιμένος πρὸς δεξιάν, ἐπ. Ζ'. τάζ. δ. μ. 10. πλ. 12.
466. Λέων βαδίζουσα πρὸς ἀριστεράν ἢ ἐργασία σφαιροειδὴ καὶ οἱ πόδες διὰ σφαιροειδῶν συντεταγμένοι, ἐπ. Δ'. τάζ. α'. μ. 13. πλ. 18. λίθος ἀχάτης γαλακτοχρῶς, σκαρβαῖος.
467. Λύκον κεφαλὴ πρὸς δεξιάν, ἐπ. Ζ'. τάζ. ε. μ. 5. πλ. 5.
468. Πάγουρος ἀντωπὸς, κρατῶν ἐν ταῖς χεραῖς κογγύλην, ἐπ. ζ'. τάζ. δ. μ. 10. πλ. 11.
469. Πάνθηρ (ζῶον βακχικόν) ἐπιστρέφων, κρατῶν θύρον διὰ τοῦ ἐμπροσθέντος ἀριστεροῦ ποδός, πρὸς δεξιάν, ἐπ. Ζ'. τάζ. δ'. μ. 9. πλ. 11.
470. Πάνθηρ (θηλεία) κατακεκλιμένη, πρὸς ἀριστεράν, ἐπιστρέφουσα κρατῶν θύρον, ἐπ. Δ. τάζ. δ'. τυφηνικῆς τεχνολογίας. μ. 8. πλ. 10. λιθ. σάρδ. σκαρβαῖος, συναπετέλει ψέλλιον μετὰ ἐπὶ ἄλλων τυφηνικῶν λίθων.
471. Πελαργίς ἐπὶ πεγούρου πατῶν καὶ διὰ τοῦ βάρους κτυπῶν αὐτὸν, πρὸς δεξιάν, ἐπ. Η. τάζ. ζ'. μ. 11. πλ. 12 1/2. λιθ. σάρδιος.
472. Πίθηκος καθήμενος πρὸς ἀριστεράν, ἔχων μεγάλην οὐράν, ἐπ. Η'. τάζ. Ζ'. μ. 10. πλ. 9. λίθος κίτρινος ἐκ Μήλου.
473. Σαῦρα πρὸς ἀριστεράν, ἐμπροσθεν κάτωθι ἀκρί, ἐπ. Ζ'. τάζ. δ'. μ. 12. πλ. 12.
474. Συμπλέγματα ζῶων, προτομή ἵππου πρὸς ἀριστεράν, προτομή τράγου πρὸς δεξιάν, κάτωθι ἐν τῷ μέσῳ κεφαλὴ κάπρου πρὸς ἀριστεράν ἐπιχαρίτως συμπεπλεγμένοι, ἐπ. Ζ'. τάζ. γ'. μ. 11. πλ. 13. λιθ. σάρδιος.
475. Λύκος πρὸς δεξιάν καταδιβρώσκων ἵππον θηλάζοντα, κάτωθεν ἕτερος λύκος συγκαταδιβρώσκων τὸν ἵππον, ἐπ. Η'. τάζ. ζ'. μ. 18. πλ. 18.
476. Τὸ ἐμπροσθεν αἰγόγρου καὶ τὸ ἐμπροσθεν ἵππου πτερωτοῦ ἀντιθέτως ἐναλλάξ συμπεπλεγμένα, ἐπ. Β'. τάζ. δ. μ. 17. πλ. 17.
477. α) Τὸ ἐμπροσθεν κτήνους (; ὄνου) ὀρθίου καὶ τὸ ἐμπροσθεν ἐτέρου ὁμοίου κτήνους ἀνεστραμμένον συμπεπλεκτό, ὥστε τὸ ἀκατέργαστον τοῦτο σχῆμα καὶ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν εἶναι ὁρατόν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς κλάδος καὶ ὑπὲρ τὸν συμπεπλεκτό κορμὸν ἕτερος, μ. 28. πλ. 27.
- β) Ὅπισθεν σχῆμα ἀνδρός γενεήτου, τὸ μὲν κάτωθεν μετρίου, τὸ δὲ ἄνωθεν περὶ τὸν θώρακα καὶ τοὺς ὄμους πλατυτάτου ὥστε τὸ μὲν πλάτος ἀπὸ ὄμου μέχρι ὄμου εἶναι ὅσον ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῆς πτέρυγος μήκος, οἱ δὲ βραχίονες καὶ μάλιστα ὁ ἀριστερὸς φθάνουσι μέχρι ἐδάφους ἢ δὲ κόμην ἀδεξίως ἐκατέρωθεν καταπίπτει, ἐπ. Η. τάζ. Ζ'. μ. 24. λίθος μαλακός, τοῦ Ἀλ. Ποστολάκα.
- Σημ. βλέπε καὶ Ταῦς. 481.
478. Σὺς καθήμενη πρὸς ἀριστεράν, ὕψιθεν δένδρον, πρὸς ἀστράγαλος τεχνολογίας τυφηνικῆς, ἐπ. Α. τάζ. δ'. μ. 9. πλ. 12. λιθ. σάρδιος, σκαρβαῖος, συναπετέλει ψέλλιον μετὰ ἐπὶ ἄλλων τυφηνικῶν λίθων.
479. Σφῆξ ὀρθία, ἀντωπὸς, ἐπ. Η. τάζ. ζ'. μ. 11. πλ. 9. λιθ. ἑλπίς.
480. Σφῆξ ἱσταμένη πρὸς δεξιάν, ἐπ. Ζ'. τάζ. ζ'. μ. 10. πλ. 10. λίθος σάρδιος.
481. Γαῶς ἱστάμενος καὶ ἐσθίων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τερατώδους ζώου, γονυπετής πρὸς δεξιάν ὑπὸ τὸν τῶν ἀστακῶν καὶ ὀπισθεν κεφαλὴ πτηνοῦ, ἐπ. Ζ. (ἀμφίβολον). τάζ. ζ'. μ. 16. πλ. 16. λίθος ῥοδόχρως ἐκ Μήλου.
482. Φασισιανός, ἱστάμενος πρὸς δεξιάν, κρατεῖ εἰς τὸ ῥάμπτος δύο κεράσια (παράβαλε τοιχογραφίαν ἀνάλογον Πομπηίας), ἐπ. Ζ'. τάζ. δ'. μ. 10. πλ. 12. λιθ. σάρδιος.
483. Χίμαιρα καθήμενη πρὸς δεξιάν (παράβαλε τὰ νομίσματα τῆς Σικυῶνος κτλ.) ἐπ. ζ'. τάζ. ζ'. μ. 12. πλ. 12 1/2 ὀρειχάλκινος ἀρχαῖος δακτύλιος.
- β) Φυτά.
484. Στάχυν ὄρθιος, ἀριστερόθεν Ι. ἐπ. Ζ'. τάζ. δ. μ. 12. πλ. 11. λ. σάρδ. τοῦ Π. Αδαμοπούλου.
- 2) Ρωπογραφικαὶ παραστάσεις.
485. Παμμέγιστος πρόσωπον ἀνδρός γενεήτου πρὸς δεξιάν, ἀπολήγον ἄνωθεν εἰς πετομένην ἵππου κεφαλινωμένον ἐμπροσθεν θαλάσσια φυτὰ ὀπισθεν δὲ δελφίς καὶ μεταξύ τριάντα, κάτωθεν δὲ αὐτῆς ζῶον θηλάσσιον, ἐπ. Ζ'. τάζ. ε'. μ. 7. πλ. 11. λιθ. σάρδιος.
486. Τερατώδους κεφαλὴ ἀνδρός γενεήτου πρὸς ἀριστεράν, κάτωθεν κεφαλὴ κροῦν ὀπισθεν δελφίς ἄνωθεν ἐν τῷ μέσῳ Ἔρως ἱπτάμενος δαδουχῶν κάτωθι δελφίς, ἐν τῷ μέσῳ Α. ἐπ. Η. τάζ. ζ'. μ. 9 πλ. 12. λιθ. σάρδιος.
487. Λαγὸς πρὸς δεξιάν, κρατῶν μάστιγα καὶ ἐλαύνων ἄμα ἐλαφόν ὑπὸ δύο ἀλεκτρυόνων, ἐπ. Ζ'. τάζ. δ'. μ. 7. πλ. 9. λιθ. σάρδιος.
- Σημ. βλέπε Ἔρως 157, 162.
- 3) Σύμβολα.
- α) Εἰκονικά.
488. Γοργόνιον, ἀντωπὸν, διαμυσσὼν, μὲ κόμην συμμετρικὴν, μὲ γλῶσσαν ἐξέχουσαν, ἐπ. Β'. τάζ. γ'. μ. 13. πλ. 15. ὕψος μέλας.
489. Χεῖρ κρατοῦσα δύο δακτυλίους, περίεξ ΜΝΗΜΟΝΕΥΕ (μνημόνευς), ἐπ. Η. τάζ. ζ'. μ. 7. πλ. 9. λιθ. σάρδιος.
490. Δύο χεῖρες συνημμέναι, κρατοῦσαι δύο στάχυν ὄρθιος, ἐπ. Η. τάζ. Ζ'. μ. 6 πλ. 6. λιθ. σάρδιος.
491. Χεῖρ κρατοῦσα δύο στάχυν καὶ μέκωνα πρὸς ἀριστεράν, ἐπ. Η. τάζ. ζ'. μ. 8 1/2 πλ. 7 1/2. λιθ. σάρδιος.
492. Λέων οὗ ἢ οὐρὰ καταλήγει εἰς ἀστέρη, βαδίζων πρὸς δεξιάν ἐπὶ κεραυνῷ διὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου γυμνοῦ ἐκτάδην κειμένου διὰ τῶν ἐμπροσθίων ἄνωθεν ἀστὴρ καὶ σελήνη, ἐμπροσθεν κεφαλὴ βόδ' ὑπεράνω στήθους, ἐπ. Ζ'. τάζ. ε. μ. 10 πλ. 12. λίθος ἑλπίς κίτρινος.

Σημ. Είναι παράστασις ἀστερισμῶν μὲ μυστικὴν ἔννοιαν. Ὁ Λέων, εἰκὼν τοῦ φερωνύμου ἀστερισμοῦ (κατὰ τὸν Ἰούλιον), φαίνεται, ὅτι παριστᾷ τὴν ἐποχὴν τῶν κυνικῶν καυμάτων τὴν συμπιπτοῦσαν μετὰ τῆς κλημύρας τοῦ Νεῖλου· ὁ δὲ κατὰ τὴν οὐρὰν τοῦ Λέοντος ἀστὴρ εἶναι ὁ γνωστός καὶ φωτεινὸς ἀστὴρ Δεξιὸς· ἡ δὲ κεφαλὴ τοῦ βοῦς παριστᾷ ἰσως τὸν ἀστεριστὸν τοῦ Ταύρου καὶ τὸ ὑπερκείμενον στίγμα εἶναι ἐπίτομος παράστασις τῶν ἐπὶ Πλειάδων, τῶν παρὰ τὸ κέρασ τοῦ ἀστερισμοῦ Ταύρου κειμένων. (βλέπε Βουλγέρ, Β'. πιν. 38, ἀρ. 383, ὁ ὑπερκείμενος τέλος μετὰ τῆς Σελήνης ἀστὴρ παριστᾷ τὸν Σείριον, οὗ ἡ ἡλιακὴ ἐπιτολὴ συμπιπτει μετὰ τὴν ἐποχὴν τῶν κυνικῶν καυμάτων.

493. Ἰππόκαμπος πρὸς δεξιάν, ἐφ' οὗ κέρασ 'Αμαλθείας. Εἰκονίζεται ὁ μὴν Σεπτέμβριος, ὁ ἀστερισμὸς δηλαδὴ καὶ ὃν ἐγεννήθη ὁ Αὐγουστος, ὁ φέρων τὴν ἀρδονίαν (παράβαλε τὰ ἀργυρὰ ρωμαϊκὰ νομίσματα τοῦ Αὐγούστου). ἐπ. ζ'. τάξ. δ'. μ. 6. πλ. 9.

494. Ἰππόκαμπος πρὸς δεξιάν, σύμβολον τῆς αὐτῆς παραστάσεως, ἐπ. ζ'. τάξ. δ'. μ. 8 πλ. 11. λίθος σάρδιος, τοῦ Κ. Πρόκωσχ.

495. Ἰππόκαμπος πρὸς δεξιάν, φέρων τρίαῖναν πλαγίως κειμένην· κάτωθι ἀστακός. ἐπ. ζ'. τάξ. δ'. μ. 7. πλ. 10. λίθ. σάρδιος.

496. Ἀετός πρὸς δεξιάν ἐπὶ πλαγίως κειμένου κλάδου, κρητὼν κλάδων εἰς τὸ ῥάμφος· ἐκ δὲ τοῦ καλάνου ἐξέρχεται κέρασ 'Αμαλθείας καὶ σάγχυς (σύμβολον τοῦ Διδύ). ἐπ. Η. τάξ. ε'. μ. 10 πλ. 12. λίθ. ἀγάλτης.

497. Κηρύκειον, ἐκατέρωθεν δὲ δύο κέρατα 'Αμαλθείας· εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ρωμαϊκῆς συγκλήτου (παράβαλε τὰ νομίσματα τοῦ Τιβερίου, τοῦ Δομιτιανοῦ, καὶ τοῦ Οὐεσπασιανού). ἐπ. ζ'. τάξ. ε'. μ. 11. πλ. 12.

498. Κερυνὸς δι' ἀπλῶν γραμμῶν εἰκονιζόμενος, ἐπ. Η. τάξ. ζ'. μ. 12 π. 12. ὁ λίθος κυρτός.

499. Κερυνὸς ἀνωθεν C C I A. ἐπ. ζ'. τάξ. γ'. μ. 11 πλ. 14. λίθ. ἱασπιδίου ἐρυθρός.

500. Ἐν τῷ μέσῳ τρίπους καὶ ὀπισθεν βωμὸς, ἀριστερῶθεν θύρας καὶ βωμὸς, ἀνωθεν τοῦ ὀπίσθεν κέρως 'Αμαλθείας, δεξιῶθεν δὲ βωμὸς καὶ θύρας. ἐπ. ζ'. τάξ. ε'. μ. 10 πλ. 10.

501. Τρίπους περὶ οὗ τὸν πόδα ἐλίσσεται ὄρις ἐπ' αὐτοῦ μέγας κλάδος καὶ κέρασ πρὸς δεξιάν· δεξιῶθεν λύρα, ἀριστερῶθεν φρέτρα κεκλιμένη (τὰ σύμβολα τοῦ εἰρηνοῦς Ἀπόλλωνος). ἐπ. Η. τάξ. ε'. μ. 13 πλ. 10. λίθ. ἱασπιδίου.

502. Δύο τρίχορδοι ἐκ δύο δελφίνων συγκειμένοι· τὸ δὲ κάτω αὐτῆς μέρος ἀποτελεῖ κύων καθυδίων. ἐπ. Ζ. τάξ. ε'. μ. 10. πλ. 8. λίθ. σάρδιος.

503. Καρχήσιον (βαρκικὸν ἀγγεῖον) ἐφ' οὗ περίεσται σάγχυς καὶ μήκιον, ἐπικλίνεται δὲ ἀλέκτωρ. ἐπ. Ζ. τάξ. ε'. μ. 13. πλ. 9. λίθ. ἱασπιδίου κίτρινος.

504. Ποτήριον γλυπτὸν μὲ δύο λαβὰς ἐφ' οὗ περιστάται ζυγίον, κάτωθεν δὲ στίγξ μετὰ δύο βαρκικῶν προσώπων. ἐπ. Ζ. τάξ. δ'. μ. 15. πλ. 10. λίθ. σάρδιος.

505. Σείστορον ὄρθιον, ἀνωτὸν, ἐπ. Η. τάξ. ζ'. μ. 14. πλ. 12. λίθος κρύσταλλος, σκαρδαῖος ἐν Κορίνθῳ.

506. Σείστορον συγκείμενον ἐξ ὀφίων. ἐπ. Ζ. τάξ. ζ'. μ. Η. πλ. 13.

Σημ. βλέπε 410, 417. 435, 452, 468, καὶ Ζαῖς Σέστατος 265 καὶ ἐφεξῆς.

γ) Μυστικὰ σύμβολα.

507. Ἀετός ὄρθιος ἐπὶ βάρου πρὸς δεξιάν, φέρων εἰς τὸ ῥάμφος στίφονον· ἀνωθεν προτομὴ νεανικῆς ἀριστερᾶν, μὲ φρυγὴν πύλον· ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ βάρου δύο κέρατα 'Αμαλθείας. ἐπ. Ζ'. τάξ. ε'. μ. 11. πλ. 9. λίθος σάρδιος.

508. Ἀγγεῖον δίωτον μὲ μεγάλας λαβὰς, ἀνωθεν ἀστὴρ· δεξιῶθεν ἀνὴρ ἀνακηδὼν (παράβαλε πρὸς τὰ ἐκ Μήλου). ἐπ. Η. τάξ. ζ'. μ. 16.

γ) Ἀργυρὰ σύμβολα.

509. Σχῆμα ἀποτελοῦν ἐκατέρωθεν δύο σπείρας, ἐν ἑκείνῃ πλαγιοκράνων (pulvinaria), αἵτινες ἐνοῦνται διὰ καμπῆς ἐξελούσης· κάτωθεν δὲ αἱ δύο σπείραι μᾶλλον προσεγγίζονται συγχέονται ἐν τριῶν συναπτόμενα ἡμισφαίρια. (ἰδὲ δῆματα στάχυν). ἐπ. Β'. τάξ. ζ'. μ. 11. πλ. 20. λίθ. βομβοειδής.

510. Τὸ αὐτὸ σχῆμα βέλτιον ἐπεξεργασμένον τὴ μετὰ τῶν δύο σπειρῶν διάστημα πληροῦται δι' ἀμφιβλήστρου· αἱ σπείραι εἶναι μᾶλλον ὀρθαί ἀριστερῶθεν σφαιρίδιον, ἐπ. Β. τάξ. ζ'. μ. 15. πλ. 9. μ. 15. πλ. 19. λίθος σάρδιος.

δ) Ἀβραμικαὶ λίθοι.

511. α) Λέων πρὸς δεξιάν, πατὼν διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἐπὶ κέρατος 'Αμαλθείας, διὰ δὲ τῶν ὀπίσθων ἐπὶ σκορπίου· ἀνωθεν ὑπὲρ τὰ ὀπίσθεν τοῦ Λέοντος κεφαλὴ διὸς πρὸς δεξιάν, ἐμπροσθεν δὲ αὐτῆς κεφαλὴς ὄρθιος καὶ μετ' αὐτὴν ἀστὴρ· ὀπισθεν δὲ τοῦ Λέοντος ὁ Ἀρποκράτης φέρων τὴν χεῖρα πρὸς τὸ στόμα ἐν σχήματι σιωπῆς, ὄρθιος πρὸς δεξιάν. Παράστασις ἀστερισμῶν μὲ μυστικὴν ἔννοιαν. (βλέπε καὶ ἀρ. 492.) ἐπ. Ζ. τάξ. δ'. μ. 18. πλ. 20. λίθ. ἱασπιδίου.

β) Δύο Κ. ἐν τῷ μέσῳ τριῶν ἀστερειδῶν σχημάτων ἐν τῷ ε'. στίγμῳ ΙΘ, εἴτα μικρὸν Α καὶ Θ (τετραγωνικὸν Ι) ἐν δὲ τῷ γ'. στίγμῳ τέσσαρες μικρότεροι ἀστερειδῆ σχήματα. (βλέπε τὸν β'. πίνακα.)

512. α) Ἀφροδίτη, ὄρθια, ἀνωτὸς, γυμνὴ, κοσμουμένη· ἐπ. Ζ'. τάξ. ζ'. μ. 16. πλ. 13. μίγμα κυανῶν (τοῦ Κ. Πρόκωσχ).

β) Τετραγωνικοὶ γράμμασιν ἀνεστραμ. ΠΡΑ || ΒΜΡ || ΑΡΥ || ΙΣ (βλ. τὸν Β'. Πιν.) μ. 15. πλ. 12.

513. Ἀφροδίτη ἡ ἀναδυομένη πρὸς δεξιάν, κρατῶσα ἐκατέρωθεν τὴν κόρυν· (Μυλλερ. Πιν. Β'. XXVI. 281.) ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ΑΔΟΝΑΙ· πρὸς ἀριστερὰν ἐν τῷ μέσῳ τῆς κορυφῆς ΙΑΩ (ω ταχυγραφικόν), πρὸς δεξιάν αὐτῆς ΑΒΡΑΣΑΕ· κάτωθεν δὲ αὐτῆς ΘΕΝΟΒ (Γὰ Σ καὶ Ε σεληνοειδῆ) ἐπ. Ζ. τάξ. ζ'. μ. 20. πλ. 18. λίθ. πλατμ. σμαραγδ.

514. Μορφή, ὄρθια, ἀνωτὸς ἔχουσα κόρυν, ὀφεισθεν δὲ τῶν ὤμων πτέρυγας· ἐκατέρωθεν φαίνον

καὶ τρεῖς ῥάβδοι· κρατεῖ δὲ διὰ τῶν σκελῶν τῇ ἀριστερᾷ μάστιγα ἢς ἡ λαβὴ τελευτᾷ εἰς σκορπίον, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον, ὀπισθεν αὐτῆς παρατείνεται τι ὡς οὐρὰ πτηνοῦ. Ἡ παράστασις αὕτη εἰκονίζει τὸν Λέοντα. ἐπ. Ζ'. τάξ. ζ'. μ. 16. πλ. 16. λίθ. ἱασπιδίου πρᾶσιος, τοῦ Κ. Πατσάλη.

515. α) Ὁ Λέων; ὄρθιος, ἀνωτὸς, πατῶν ἐπὶ σφαιρίσ, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αἰγυπτιακὸν κόσμον καὶ φοινικὰ (πτηνόν), ὑψὺν τὴν ἀριστεράν, ἐπ. Ζ. τάξ. δ. μ. 17. πλ. 23. λίθ. σιδηρίτης (eisenstein).

β) Εἰς τὸ περιθώριον τοῦ λίθου (τετραγ. γράμμασι).

ΡΑΜΑ ΑΜΑΖ ΜΑΖΑ ΑΘΑΡ ΘΑΡΑ ΑΡΑΜ
ΖΑΓΑ ΑΓΑΣ ΓΑΣΑ ΑΜΑΖ ΜΑΖΑ ΑΖΑΓ
ΣΑΘΑ ΑΘΑΡ ΘΑΡΑ ΑΙΘΡ ΓΑΣΑ ΑΣΑΘ

Πρὸς δὲ τῆς ὀπισθεν ἐπιφανείας τοῦ λίθου.

ΑΖΑΓΑΣ
ΑΘΑΡΑΜ ΖΑ
ΓΑΣΑΘΑΡΑΜΑ
ΑΓΑΣΑΘΑΡΑΜ
ΑΖ ΓΑΣΑΘΑ
ΡΑΜΑΖΑ ΑΠ
ΑΘΑΡΑΜΑΖ
ΑΓ ΣΑΘΑ
ΡΑΜΑΖΑ
ΓΑ

(βλέπε τὸν Πιν. Β)

516. Θόδς ('Αδράας) πρὸς δεξιάν, μὲ κεφαλὴν ἀλκτορος καὶ μὲ αἰγυπτιακὴν στολὴν, κρατεῖ ἀσπίδα καὶ μάστιγα· αἱ δὲ πόδες αὐτοῦ ἀποτελοῦσιν ὄρις· ἐπιγραφὴ ἀντιστροφῆς (τετραγωνικοὶ γράμμασι) ΑΒΡ || ΑΣΑ || ΕΞ || ΕΜΕ || ΣΕΙΔΑ (βλέπε τὸν Πιν. Β) ἐπ. Ζ'. τάξ. ε'. μ. 23. πλ. 12.

517. Ὁ 'Αγαθοδαῖμων πρὸς δεξιάν ἐν σχήματι δ-φως, ὄρθιος, μὲ κεφαλὴν ἀκτινωτὴν περίεσται ἐπιγραφὴ. ΙΗΝ ΗΥΑΝΛΙΘΗΝΗΝ ΙΗΕΚΚΗΝ ΟΦΗΝ (τὴν παρατηρημένην τρέσσειν ὄριν· τὸ Η καὶ τὸ Σ σεληνοειδῆ. βλέπε τὸν Πιν. Β. καὶ βλέπε Mines d'Orion πιν. IV. ἀρ. 2, 3, 4.) ἐπ. Ζ. τάξ. ζ'. μ. 15. πλ. 13. λίθ. ἀγάλτης.

518. α) Φοινὴ, ἐκατέρωθεν δύο λέοντες, ὁ μὲν πρὸς πρὸς ἀριστεράν, ὁ δὲ πρὸς δεξιάν ἀνωθεν δὲ αὐτῶν ἀστέρες.

β) Ἀνωθεν ἐν τῷ μέσῳ 'Αγαθοδαίμων, ὄρθιος πρὸς ἀριστεράν, κρατῶν κέρασ 'Αμαλθείας καὶ μάστιγα· ἐκατέρωθεν δὲ δύο γραμμαὶ σχηματίζουσαι ἀνεστραμ. μένον τρίγωνον εἴτα τετραγ. γράμμασι.

Πρὸς δεξιάν δὲ τετραγωνικοὶ γράμμασι.

ἀριστερῶθεν	δεξιῶθεν
ΙΑ	Α
ΙΑΩ	ΠΩ
ΙΑΩΗ	ΠΩΑ
ΙΑΩΗΕ	ΠΩΑΠ
ΙΑΩΗΗ	ΩΠΑΠΩ
	ΦΝΟΥΦΙ
	ΑΑΚΚΙΦ
	ΑΙΑΛΩ

Κάτωθεν δύο ἔτεραι γραμμαὶ ὑφ' ὧν αὐτός· ἐκατέρωθεν δὲ τούτου.

Α > Π
— C * Z

Π > Π (ἀντὶ τοῦ ἀστέρος μόνωγραμμοῦ ὅπερ βλέπε ἐπὶ τοῦ Πιν. Β.) ἐπ. Ζ'. τάξ. Ε'. μ. 23. πλ. 23 ὁ λίθος ἀμφικύρτος.

519. Ὁρις πελώριος, ὄρθιος ἐπὶ δελφίνος πρὸς ἀριστεράν (ὁ 'Αγαθοδαῖμων· παράβαλε πρὸς 'Αλεξάνδρινά νομίσματα· ἐπ. Ζ'. τάξ. ε'. μ. 17. πλ. 14).

520. Ἀγγεῖον μὲ τρεῖς λαβὰς· ἐκατέρωθεν ἀνωθεν ἐπιγραφὴ (τετραγωνικοὶ γράμμασι) ΑΒΑΜ || ΗΙΠΕ ΩΕ || ΥΑΗΟΕΙ (βλέπε τὸν Πιν. Β) περίεσται ὄρις δάκνων τὴν οὐρὰν. ἐπ. Ζ'. τάξ. δ'. μ. 13. πλ. 10.

521. α) Ἀνωθεν ἐν τῷ μέσῳ ὁ 'Ανοῦβις, ὡς συνήθως, πρὸς ἀριστεράν, καὶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ ὁ ὄρις 'Αγαθοδαῖμων· ἐκατέρωθεν δὲ δύο σχήματα ἀνθρωποειδῆ ἀμφιδόλια. Κάτωθι ἀγγεῖον δίωτον ἀνεστραμ. μένον· κατὰ δὲ τὸ πρὸς ἀριστεράν μέρος τοῦ χεῖλους τροχίλος· περίεσται ὄρις ἐλλειψοειδής, δάκνων τὴν οὐρὰν· περὶ δὲ τὸν ὄριν ἐξωθεν ἐπιγραφὴ ἀντιστροφῆς (τετραγωνικοὶ γράμμασι) ΜΑΡΟΝ ΘΥΡΗΓΕΝΟΥΣ ΟΡΟ ΟΡΜΕ ΦΕΓΑΡ (Μάρων Θουριγένους 'Ὁρμ. Βορμ. . .).

β) ἐπιγρ. ΡΗΡΟ

ΘΙΟΙ (τὰ Θ εἶναι βομβοειδῆ. βλέπε τὸν Πιν. Β.) ἐπ. Ζ. τάξ. δ. μ. 17. πλ. 12.

522. α) ὄνος πρὸς δεξιάν, ὄρθιος· ὀπισθεν αὐτοῦ γυνὴ ἀνωτὸς, ἀσελαίνουσα μετ' αὐτοῦ· περίεσται ἐπιγραφὴ (τετραγ. γράμμασι) ΓΟΥΜΑΡ, μ. 10 πλ. 15.

β) ἐπιγρ. ἀντιστροφ. (τετραγων. γράμμασι) ΤΗΣ ΠΑΣΧΟΥ || ΣΗΣ ΤΟ ΟΝΗΜ || Α (τῆς πασχούσης τὸ δημῶ· βλέπε τὸν Πιν. Β.) ἐπ. Ζ. τάξ. ζ'. μ. 13 πλ. 20. λίθ. σιδηρίτης (eisenstein) τοῦ Κ. Πρόκωσχ.

Δ) Ἐπιγραφαί.

α) Ἀβραμικαὶ ἐπιγραφαὶ ἀνεστραμῶς.

523. Τετραγωνικοὶ γράμμασι, νομίσματα

ΟΠΗΡΗ· ἀριστερῶθεν εἰς τὸν β'. στίχον ἀστερειδῆς σταυρός· κάτωθεν δύο μεγάλα Ζ μετὰ γραμμῆς ὀριζοντίας ἐν τῷ μέσῳ. βλέπε τὸν Πιν. Β) ἐντὸς ἐλλειψοειδῆ σχηματίζουμένης ὑπὸ ὄφως δάκνοντος τὴν οὐρὰν. ἐπ. Ζ'. τάξ. ε'. μ. 12 πλ. 15. λίθ. σαρδώνιος.

524. ἐπιγρ. ἀντιστροφ. (τὰ Κ καὶ Σ σεληνοειδῆ) ΑΜΥΔΕΙ || ΤΑΘΠΣΗΝ || ΟΔΕΧΕΙ || ΘΑΣΠΙΑΣ || ΘΡΑΙ. ἐπ. Ζ'. τάξ. δ'. μ. 19. πλ. 27. λίθ. ἀγάλτης.

525. ἐπιγραφὴ (τὰ Σ σεληνοειδῆ. βλέπε τὸν Πιν. Β) ΣΘΟΝΒ || ΑΣΑΠΜΑ || ΑΑΚΤΟΝ || ΒΑΛΑΚΑ || ΜΥΔΟΜΥ || ΑΒΡΑΜΥ || ΜΑΙΝΑΒ || ΙΑΜΜΑ. ἐπ. Ζ'. τάξ. δ. μ. 16. πλ. 14. λίθ. ἀγάλτης.

526. ἐπιγραφὴ ἀντιστροφῆς, τετραγωνικοὶ γράμ-

Α
ΒΑΑΝ
ΑΘΑΝΑ
ΑΒΑΣΕΣΚ
ΓΓΕΝΒΑΡ
ΦΑΡΑ
ΓΓΗΣ

καὶ ἀντιπαθείας τῶν θεῶν καὶ αὐταὶ μεταξὺ θεῶν, ἡρώων καὶ ἀνθρώπων σχέσεις, ὅμοια ἀναγωγή τῶν προσόντων τοῦ ἀνθρώπου εἰς τοὺς θεοὺς, ἀφαιρέσεις τῶν ἀνθρωπίνων ὅρων καὶ καθυπνούντων ὁμοεικιστῶν εἰς νύμφας, εἰς γίγαντας καὶ εἰς ἄλλα ὄντα, τὰ ὅποια οὐτε θεοὶ, οὐτε ἀνθρώποι εἰσι· ἡ αὐτὴ, τέλος, ἀνάμειξις τῶν θεοθετικῶν καὶ πολιτικῶν αἰσθημάτων καὶ δογμάτων (*). Ἀλλ' εἰς ὅτι μάλιστα ὁμοιάζουσιν τὰ Γερμανικὰ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ φύλα, εἶναι ὁ κοινωικός καὶ ὁ πολιτικός αὐτῶν ὁργανισμός· διότι ἀνεκάλυψεν, παρ' ἀμφοτέροις, βλέπομεν τὴν κοινωνίαν διηρημένην εἰς πολιτείας ἐλευθέρους καὶ ὁμοίους ἀπ' ἐνός, εἰς ὑποτελεῖς καὶ δούλους ἀπ' ἑτέρου· παρ' ἀμφοτέροις, ὑπαρῶν τῶν ἐλευθέρων καὶ ὁμοίων ἐκείνων πολιτῶν, ὑπάρχει ἀριστοκρατία τις, οἱ καλούμενοι ἀνικατοί, βασιλεῖς, ἡγεμόνες, οἱ περὶ τῶν κοινῶν ἀποφασίζοντες, ἀλλ' ἀφαιρῶντες τὴν ἐξουσίαν τὰς βουλάς αὐτῶν κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλευθέρου δήμου, πολλὰκις δὲ καὶ ῥητὴν πρὸς λαμψάνωσι τὴν συναίεσιν αὐτοῦ, συγκαλοῦνται ἐπὶ τούτῳ εἰς κοινὰς συνόδους· παρ' ἀμφοτέροις, προέστανται τῆς ἀριστοκρατίας ἐκείνης κυβερνήται τῶν πραγμάτων, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ, πολλὸ ὅμως ἀπέχοντες τοῦ νὰ ὦσιν ἀπόλυτοι δεσπότες καὶ κύριοι· παρ' ἀμφοτέροις, βλέπομεν, εἰς τοὺς παναρχαίους χρόνους, ἄκρατον τὴν τοῦ ἀτόμου ἐλευθερίαν, τροπολογηθεῖσαν μετέπειτα ἐν μὲν τῇ Ἑλλάδι διὰ τῆς ἱεραγενοῦς συστάσεως τῶν τῆς πολιτείας δεσμών, παρὰ δὲ τοῖς Γερμανικοῖς φύλοις, διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πνεύματος· ἐπικρατεῖ δὲ παρὰ τοῦτοις καὶ αὐτοῖς ἐκείνος ὁ κατακερματισμὸς τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων εἰς πολιτείας μικράς· δι' ἐν τοσοῦτον διεκρίθη ἡ ἀρχαία Ἑλλάς μέχρι τῶν Μακεδονικῶν χρόνων· συνενωμέναις μὲν εἰς ἡμισπονδίας καὶ συμμαχίας προκείμεναι, ἀλλὰ δυσχεραίνουσας περὶ τὴν ἑνωσιν, τοῖς ἀπὸ τῆς κυρίας Γερμανίας, ἥτις μέχρι τῆς σήμερον ἀγωνίζεται ματαιῶς νὰ συμβιβάσῃ τὴν ἀτομικὴν ῥοπὴν τῶν κατ' ἰδίαν αὐτῆς μερῶν μετὰ τὴν πολιτικὴν ἀνάγκην τῆς ἐπὶ τῷ ἔν κυβερνητικῆς αὐτῶν συμπήξεως· παρ' ἀμφοτέροις, ἐπὶ πάνσιν, ἡ οὐδόλως ἱσχυρὴν ἢ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐνδημικὴ ἱεροκρατία καὶ παρθεσία, ἡ δὲν ἀπαντῶνται εἰμὴ πρόσκαιρά τινα καὶ ἐξίτηλα αὐτῆς ἔχοντα.

Συγγένεια λοιπὸν γλώσσης καὶ θεοθετικῆς, ἔτι δὲ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ὁργανισμοῦ, ὑποδεικνύει τὴν κοινὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν καταγωγήν. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ῥέγμα τῶν ἐθνῶν τούτων ἀνέβηκε πλάνωσά τε ἀπὸ τῆς Ἀσίας, διότι ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ τοῦ ἀνθρώπου γένους ἀνευρίσκονται αἱ πηγαὶ τῆς γλώσσης αὐτῶν καὶ τοῦ θεοθετικῆς, τὸ ῥέγμα τοῦτο παρίσταται ἡμῖν ἐνταῦθα τροπολογηθὲν διὰ τῆς ἐν αὐτῷ συμβολῆς ἑτέρου βέλους, τὸ ὅποιον τὴν μὲν Ἀσίαν οὐδέποτε ἐδρόσισεν, ἀνέκαθεν δὲ ἐξωγόνησε τὴν Ἑρώτην, καταστήσαν τὸ ἔδαφος αὐτῆς ἐπιτηδεῖον εἰς καλλιέργειαν τοῦ ἀγαθοῦ ἀπέρματος τῆς ἀτομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας.

(*) Ἰδε τὸ ἑξῆς κεφάλαιον τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας τοῦ Ἀγγλου Γεωργίου Γουόρε.

Ἰδοὺ θέλομεν ἀναζητήσει τὰς ἀρχὰς τοῦ τριτοῦ τούτου στοιχείου, δι' ὃ ἀείποτε ὁ εὐρωπαϊκὸς βίος καὶ πολιτισμὸς τοῦ ἡμετέρου διεκρίθη ἀπὸ τοῦ Ἀσιατικοῦ, ὁ ὅστις ἄρα γὰρ ἀκολουθούσας τὸν Ἀριστοτέλη καὶ τινὰς τῶν νεωτέρων, ἀποδέσσει τὴν ἀντίθεσιν ταύτην ἀπ' ἐνός εἰς τὴν ἀντίθεσιν καὶ τὴν θερμότητα τῆς ἀτομικῆς ζωῆς, ἀπ' ἑτέρου εἰς τὴν νήρυσον ἐκκρασίαν τῆς εὐρωπαϊκῆς; θέλομεν ἀναζητεῖν τὴν ἀντιπαρῶσαν δούλην τῆς φύσεως, θέλομεν δογματίζειν, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἔθνη μετέχοντα μὲν διανοητικῆς καὶ τεχνικῆς εὐφυίας, καταδεδεικνύμενα δὲ, διότι τινάστων τινὰ κατὰ τοὺς ὁμοίους ἀπ' ἐνός, εἰς ὑποτελεῖς καὶ δούλους ἀπ' ἑτέρου· παρ' ἀμφοτέροις, ὑπαρῶν τῶν ἐλευθέρων καὶ ὁμοίων ἐκείνων πολιτῶν, ὑπάρχει ἀριστοκρατία τις, οἱ καλούμενοι ἀνικατοί, βασιλεῖς, ἡγεμόνες, οἱ περὶ τῶν κοινῶν ἀποφασίζοντες, ἀλλ' ἀφαιρῶντες τὴν ἐξουσίαν τὰς βουλάς αὐτῶν κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλευθέρου δήμου, πολλὰκις δὲ καὶ ῥητὴν πρὸς λαμψάνωσι τὴν συναίεσιν αὐτοῦ, συγκαλοῦνται ἐπὶ τούτῳ εἰς κοινὰς συνόδους· παρ' ἀμφοτέροις, προέστανται τῆς ἀριστοκρατίας ἐκείνης κυβερνήται τῶν πραγμάτων, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ, πολλὸ ὅμως ἀπέχοντες τοῦ νὰ ὦσιν ἀπόλυτοι δεσπότες καὶ κύριοι· παρ' ἀμφοτέροις, βλέπομεν, εἰς τοὺς παναρχαίους χρόνους, ἄκρατον τὴν τοῦ ἀτόμου ἐλευθερίαν, τροπολογηθεῖσαν μετέπειτα ἐν μὲν τῇ Ἑλλάδι διὰ τῆς ἱεραγενοῦς συστάσεως τῶν τῆς πολιτείας δεσμών, παρὰ δὲ τοῖς Γερμανικοῖς φύλοις, διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πνεύματος· ἐπικρατεῖ δὲ παρὰ τοῦτοις καὶ αὐτοῖς ἐκείνος ὁ κατακερματισμὸς τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων εἰς πολιτείας μικράς· δι' ἐν τοσοῦτον διεκρίθη ἡ ἀρχαία Ἑλλάς μέχρι τῶν Μακεδονικῶν χρόνων· συνενωμέναις μὲν εἰς ἡμισπονδίας καὶ συμμαχίας προκείμεναι, ἀλλὰ δυσχεραίνουσας περὶ τὴν ἑνωσιν, τοῖς ἀπὸ τῆς κυρίας Γερμανίας, ἥτις μέχρι τῆς σήμερον ἀγωνίζεται ματαιῶς νὰ συμβιβάσῃ τὴν ἀτομικὴν ῥοπὴν τῶν κατ' ἰδίαν αὐτῆς μερῶν μετὰ τὴν πολιτικὴν ἀνάγκην τῆς ἐπὶ τῷ ἔν κυβερνητικῆς αὐτῶν συμπήξεως· παρ' ἀμφοτέροις, ἐπὶ πάνσιν, ἡ οὐδόλως ἱσχυρὴν ἢ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐνδημικὴ ἱεροκρατία καὶ παρθεσία, ἡ δὲν ἀπαντῶνται εἰμὴ πρόσκαιρά τινα καὶ ἐξίτηλα αὐτῆς ἔχοντα.

Συγγένεια λοιπὸν γλώσσης καὶ θεοθετικῆς, ἔτι δὲ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ὁργανισμοῦ, ὑποδεικνύει τὴν κοινὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν καταγωγήν. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ῥέγμα τῶν ἐθνῶν τούτων ἀνέβηκε πλάνωσά τε ἀπὸ τῆς Ἀσίας, διότι ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ τοῦ ἀνθρώπου γένους ἀνευρίσκονται αἱ πηγαὶ τῆς γλώσσης αὐτῶν καὶ τοῦ θεοθετικῆς, τὸ ῥέγμα τοῦτο παρίσταται ἡμῖν ἐνταῦθα τροπολογηθὲν διὰ τῆς ἐν αὐτῷ συμβολῆς ἑτέρου βέλους, τὸ ὅποιον τὴν μὲν Ἀσίαν οὐδέποτε ἐδρόσισεν, ἀνέκαθεν δὲ ἐξωγόνησε τὴν Ἑρώτην, καταστήσαν τὸ ἔδαφος αὐτῆς ἐπιτηδεῖον εἰς καλλιέργειαν τοῦ ἀγαθοῦ ἀπέρματος τῆς ἀτομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας.

Ἐπισκοποῦντες ἐκ περιουσίας τὸν δρόμον τὸν ὅποιον ἀκολουθῶν ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ μάλιστα ὁ πολιτισμὸς τῆς Καυκασικῆς φυλῆς, ἥτις φαί-

νεται ἐκπροσωποῦσα ἰδίως τὸν τέλειον ἀνθρώπον, εὐαίκατομεν, ὅτι εἰς τορεῖς διαφορὰς ζώας τῆς γῆς· ἔστηεν ἀλληλοδιαδόχως τὴν κυρίαν αὐτοῦ ἑδραν· πρῶτον, κατὰ τὴν λεγομένην παναρχαίαν ἐποχὴν, εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν Ἀσίαν καὶ τὴν παρακειμένην Αἴ- γυπον· ἔπειτα, κατὰ τοὺς συνήκεις ὀνομαζομένους ἀρχαίους χρόνους, εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν Ἑρώτην καὶ τὴν παρακειμένην βορείαν Ἀφρικὴν· τελευταίον, κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, εἰς τὴν βορειοανατολικὴν Ἀμερικὴν. Ὁ πολιτισμὸς λοιπὸν δὲν ἐπορεύθη μόνον ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς ἀρκτον. Δὲν μετέβαλε δὲ χώραν μόνον, ἀλλὰ καὶ χαρακτῆρα· διότι, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἐποχῇ, τὸ θεῖον εἶναι πολυθεϊκόν, δουλικὸν δὲ τὸ πολιτικόν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ παραμένει τὸ ἡμαρτημένον θεῖον εἶναι, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ κοινωνία διχοτομεῖται καὶ μία μὲν αὐτῆς μοῖρα, χειραφετηθεῖσα, νέμεται ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ τῆς ἰσονομίας καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἡ δὲ ἄλλη διατελεῖ ἐν δουλείᾳ καὶ ἀπειθαρχίᾳ πρὸς τὸν ἀνθρώπου δικαίωματος· τέλος, ἐν τῇ τρίτῃ ἐποχῇ, τὸ μὲν θεῖον εἶναι τελειοῦται διὰ τῆς λατρείας τοῦ ἐνός θεοῦ καὶ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, συμπληροῦται δὲ ἡ τῆς κοινωνίας ἀπελευθέρωσις, καθιερωθεῖσας τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσονομίας, καὶ κοινὸς δικαίωματος τοῦ ἀνθρώπου γένους. Ἰδὲ τοῦτοις, ὁ πολιτισμὸς δὲν προήλασεν ἀνεπιστρεπτεῖ, ἐγκαταλείπων ὅλως, κατὰ πάντα νέον σταθμὸν, τὰς προηγουμένους ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθείσας χώρας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς μεσημβρινῆς Ἑρώτης δις ἀνέκαμψεν ἐπὶ τὰ ὅπισθεν, πεινῶν χειρὰ ἀρᾶν πρὸς τὴν Ἀσίαν, πρῶτον διὰ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, δεύτερον διὰ τῶν Ῥωμαίων· καὶ ἀπὸ δὲ μετέπειτα τὴν Ἑρώτην αὐτοῦ πρὸς βορρᾶν, οὐ μόνον τὴν λοιπὴν Ἑρώτην, ζεύξας εἰς τὸ ὁριαθευτικὸν αὐτοῦ ὄριον, συμπάρευσεν ἐν τῇ πομπικῇ ἐκείνῃ πορείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν Ἀσίαν αὐτῆς ἐπαλινδρόμησεν, ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις ἐπελθὼν ἐπ' αὐτὴν ἀπὸ τοῦ βορρᾶ, καὶ ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ ἀπὸ δυσμῶν, καὶ ἀπ' ἀνατολῶν.

Οὕτως ἔχουσι τὰ πράγματα. Ἰδὲ δὲ οἱ νόμοι δυνάμει τῶν ὁρίων ὁ πολιτισμὸς ἀλληλοδιαδόχως μεταβάλλει μὲν εἰς διαφορὰς τῆς γῆς ζώας, λαμβάνει δὲ διαφορὰς χαρακτῆρας, καὶ τίς ἢ πρὸς τὴν τοιαύτην αὐτοῦ πορείαν καὶ ἐπίδοσιν σχέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τοῦτο πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν διὰ βραχείαν, ἐρ' ὅσον ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἀσθένειαν τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας ἡ κατὰ τὴν φύσιν καὶ ἡ ἐρμηνεία τῶν δυσχερευνήτων τῆς Προνοίας βουλευμάτων.

Ὁ ἀνθρώπος ἐλάττειν ὡς πρῶτον κατοικίαν τὰ ὄρη πεδία τῆς μεσῆς Ἀσίας, ἴσως διότι, κατεργασμένος εἰς τὰς μεσημβρινὰς χώρας τοῦ μεγίστου ἐκείνου τῶν μερῶν τῆς γῆς, ἡδύνατο, ἐπὶ πλείστον χρόνον διατηρεῖν, νὰ παραμείνῃ καὶ νὰ ἐξασπληθῇ, μὴ μεταβάλλων μὲν ἀποτόμως θεοκρασίαν, μὴ ἀπαντῶν δὲ, περὶ τὴν διάδοσιν αὐτοῦ, δυσχερὲς ἔργον καλὸν κατὰ τὴν φύσιν. Ἡ δὲ εὐγενεστέρη τοῦ ἀνθρώπου γένους μοῖρα, εἰς τὴν ἡ Προνοία ἀπένευκε τὰ ἀριστεῖα τοῦ πολιτισμοῦ, ἐπορεύθη ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, καὶ οὐχὶ ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς, διότι πρὸς δυσμὰς φερόμενη, σκάτους, τὴν εὐρύθυμον δίκαιαν ἢ τὴν ἰδιάζουσαν ὡ-

σπύδατο εὐγενεστέρη νὰ μεταβῇ εἰς τὰ προσηρημένα τῇ Ἀσίᾳ δύο ἑσπερα μέρη τῆς γῆς, ἐνὸς τραπεζομένη πρὸς ἀνατολὰς, ἡ ὅσα προέμεινε ἀπαντῆσαι τὸν ἀρχαῖον ἀνθρώπον, τὸν ὅποιον, διαχωρίζοντα τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, ὁ ἀνθρώπος δὲν ἦτον ἐπὶ ἐπιτηδεῖας νὰ διαπλεῖται. Ἐπὶ δὲ πάντιν, ὁ πολιτισμὸς, λαβὼν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολυτελῶν τῆς μεσημβρινῆς Ἀσίας κλιμάτων, μετέστη ἐκείθεν εἰς τὰς εὐρασιαῖς μὲν, ἀλλὰ φειδωλοτέρας τῆς μεσημβρινῆς Ἑρώτης χώρας, καὶ ἐκείθεν, τελευταίον, ἐξώρμησε πρὸς τὴν ψυχροτέραν καὶ τραχυτέραν τοῦ βορρᾶ φύσιν, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου, διὰ τὴν ἐξασπληθὴ τὴν πορείαν αὐτοῦ, ἔπρεπε ἡδὴ νὰ διέλθῃ τὰ ὕψη τῆς Ἀτλαντικῆς κέλυθος, διότι ἡ ἑσπερα Προνοία, ἐν τῇ ἀπέριω αὐτῇ συνέσει καὶ ἀγαθότητι, ἡδύνατο τὸν μὲν νῆπιον ἐπὶ ἀνθρώπον νὰ ἐγκαταστήσῃ εἰς χώρας, εἰς τὰς ὁποίας αἱ μὲν ἀνάγκαι αὐτοῦ ἦσαν μικροτάται, ἡ δὲ θεραπεία αὐτῶν προχειροτέρα καὶ εὐκολωτέρα εἰς δὲ τὸν ἀνθρώπον τὸν λαβόντα ἤδη ἀποχρησάντων ἐμπειρίαν τοῦ βίου, ἤνοιξε στάδιον, ἀπαιτῶν μείζονα παρ' αὐτοῦ βιομηχανίαν καὶ τέχνην, εἰς δὲ τὸν ἀνθρώπον, τέλος, ἀνθρώπον ἀντικεινόμενον δυσχερείας ἐναγέλλους τῆς ἀναγκάζουσας ἡδὴ ψυχικῆς καὶ φυσικῆς αὐτοῦ φύσεως.

Πᾶσα δὲ νέα τῆς ἀνθρωπότητος ἡλικία ἐλάττει καὶ ἴδιον ἐνεργείας στάδιον, οὐχὶ διότι αἱ χῆραι εἰς αὐτὴν παρῆλθον, ἀρχαιότερας καὶ ἐξ ἀνάγκης ἀτελέστερας κοινωνικῆς βίος, ἦσαν ἀνεπίδεκτοι ἐντελεστέρης κοινωνικῆς διαμορφώσεως, ἀλλὰ διότι πᾶσα ἐντελεστέρη κοινωνικὴ διάπλασις ἀπῆται νέα συστατικὰ στοιχεῖα, πολέμια πρὸς τὸ ἐπικρατήσαντα ἅπας ἐν ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἀνεκτύχησαν αἱ ἀρχαιότεραι τοῦ πολιτισμοῦ ἡλικίαι, ὥστε διὰ τὴν προαύψην, ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις, νέα κοινωνικὴ φύσις, ἔπρεπε νὰ καταστραφῇ ἡ προηγουμένη, ἔπρεπε δηλαδὴ νὰ ἀρσενισθῇ ἅπαντες οἱ παραχθέντες καιροὶ τῆς διανοητικῆς ἐπιδόσεως, καὶ νὰ καταστῇ ἡ τελειότης αὐτῆς δυσχερεστάτη, ἂν ὅχι ἀδύνατος. Ἀλλὰ αἱ συνεχεῖς ἐκείναι τοῦ πολιτισμοῦ ἀναδρομαὶ πρὸς μεσημβρίαν καὶ πρὸς ἀνατολὰς, ἀκούοντως ὑποδεικνύουσιν, ὅτι ἐπὶ τέλους αἱ ἀρχαιότεραι τοῦ κοινωνικοῦ βίου πατρίδες δὲν θέλουν μείνει ἀμέτοχοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσα ἡ βεῖα πρόνοια βραδύτερον ἐπέδωκεν εἰς τὸν ἀνθρώπον. Ταῦτα ὡς πρὸς τὴν ἀλλεπαλληλίαν ἀπὸ χώρας εἰς χώραν μετέβαινον τοῦ πολιτισμοῦ. Οὐδὲν ἦτον δὲ μελέτη· ἔστι εἶναι καὶ ἡ ἀλλεπαλληλία τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ μεταβολή.

Ὁ κατὰ πρῶτον εἰς συνάγειαν μὲ τὴν περιέχουσαν αὐτὴν φύσιν ἑλθὼν ἀνθρώπος, δὲν ἡδύνατο ἀναγκάτως νὰ μεταστρεφῇ μέχρι τῆς ἀφρημένης ἐννοίας τοῦ τὰ πάντα διέποντος καὶ συντηροῦτος υπερτάτου ὄντος, ἀλλὰ, ἐκπλαγεὶς ὑπὸ τῆς εὐύτερον προσβολούσης τὴν κατὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ εὐρύθυμης καὶ δυνάμεως τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου, ἀπέδωκεν εἰς τὴν ποιητὴν ἐκείνην εὐρύθυμην καὶ δυνάμειν τὸ πρῶτον τῆς θεότητος, καὶ ἐλάττειν τὴν ἐν ἀλλοτρίᾳ τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ σκάτους, τὴν εὐρύθυμον δίκαιαν ἢ τὴν ἰδιάζουσαν ὡ-

φείσαν τινῶν ζώων, τὰς εὐεργετικὰς ιδιότητας χω-
ρὸν τινῶν, εἶον τὴν παραγωγὴν τῆς εὐφορίας τα-
κτικῆν τῶν ποταμῶν πλημμύραν, καὶ τ.τ. Ἐντεῦθεν
τὸ θρησκευμα ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ πολιτισμοῦ καταλύ-
ματι, ὑπῆρξε πολυθεϊκόν. Πρὸς τοῦτοισι ὁ εἰς πολι-
τικὸν βίον συνελθὼν ἄνθρωπος, ὁ πρὸς μυρίας ἔχων
νὰ παλαίσῃ καὶ πρὸς δυσαναλόγους τῇ ἀπειρίᾳ αὐ-
τοῦ δυσχερείας, φυσικὰς καὶ κοινωνικὰς, ἡθικὰς καὶ
ὁλικὰς, ἀπαραιτήτως ὑπὲρ ἄλλοτε ποτε ἐμελλε νὰ
αἰσθῇ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπεριορίστου πειθαρχίας
καὶ ὑποταγῆς, ἥτοι εἰς τοὺς εὐφροσύνης ἐκείνους
ἀνθρώπους, οἵτινες, δυνήθοντες νὰ κατανοήσωσι καὶ
νὰ ἐξηγήσωσι τοὺς πρώτους καὶ ἀπλουστεροὺς τοῦ
φυσικοῦ κόσμου νόμους, ἀπετέλεσαν, διὰ τὴν ἐπι-
κρατήσαν ἀσφάλειαν τοῦ φυσικοῦ κόσμου μετὰ
τῆς θεότητος, τὴν τῶν ἱερέων τάξιν ἥτοι εἰς τοὺς
ἀνδρας ἐκείνους, οἵτινες, διὰ τῆς συνέσεως καὶ τῆς
ἀνδρείας αὐτῶν, ἔωσαν τὴν κοινωνίαν ἀπὸ μεγάλων
ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν κινδύνων. Ἐντεῦθεν ἱε-
ραρχία καὶ παμβασιλεία ὑπῆρξεν τὰ ἰδιόχοντα
τῆς πρώτης τοῦ πολιτισμοῦ περιόδου πολιτεύματα.
Ἀλλὰ τὸ ἐγκείμενον τῇ φύτει τοῦ ἀνθρώπου αἰσ-
θημα τῆς ἐλευθερίας κατεξάνετο πρῶτον πάντων
κατὰ τῆς ἱεραρχίας ἐκείνης καὶ παμβασιλείας.
πολλὰ δ' ἀνθρώπων ὁμάδες τολμηροτέρων καὶ δρα-
στικωτέρων, ἐφειμένον ν' ἀπαλλαγῇ τῆς δεσ-
ποτικῆς ταύτης, ἐζητήσαν πατρίδας ἄλλας, συνε-
παγόμεναι, ἐκτός τῶν γλωσσικῶν καὶ θρησκευτι-
κῶν τῆς Ἀσίας στοιχείων, τὸ στοιχεῖον τῆς ἀτομι-
κῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐνεργείας, τὸ ὅποιον δὲν συ-
νεβλάζετο μετὰ τὴν ἐπικρατήσαν ἀπ᾿ ἐν τῇ μέρῃ
ἐκείνῃ τῆς γῆς πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάστα-
σιν. Καὶ συνέβη οὕτως εἰς χρόνους προηγουμένους
τῶν ἱστορικῶν, ἡ πρώτη τῶν Εὐρωπαϊκῶν φυ-
λῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας μετανάστευσις, ὅπως βραδυτέ-
ρον, ἐν τῇ ἐκκαίδε: ἀτῇ καὶ ἐπτακαίδε: ἀτῇ ἀπὸ Χρ.
ἐκατονταετηρίδι, ἐγένετο ἡ ἄλλη ἐκείνη εἰς τὴν βί-
ρειον Ἀμερικὴν μετανάστευσις μιᾶς μοίρας τῶν Γερ-
μανῶν φύλων, ἥτις, διαμεινυμένη κατὰ τῆς θρησ-
κευτικῆς καὶ πολιτικῆς καταθλίψεως ἦν ἐπαγγεν
ἐντεῦθεν τῆς Ἀτλαντικῆς, ἀπ᾿ ἡλῆς διαπύοντος, κο-
μιζοῦσα μετ' αὐτῆς, ἐκτός τῶν γλωσσικῶν καὶ θρησ-
κευτικῶν τῆς Εὐρώπης στοιχείων, ἐτι σφοδρότερον
τὸ αἰσθημα τῆς ἀτομικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐνερ-
γείας, δι' οὗ μάλιστα διακρίνεται ὁ νεώτερος ἐκεί-
νος καὶ ἡ τὸσοῦτον ἀκμαζὼν πολιτικὴ αὐτῆς.
Τὰ ἀπὸ τῆς Ἀσίας ὁμήσαντα πλήρη παρήλθον τὸ
πλεῖστον διὰ τῆς μεγάλης τοῦ Καυκάσου πύλης· καὶ
τὰ μὲν πορευόμενα τὴν εὐθείαν, κατέλαβον τὰ πεδία
τῆς μέσης, καὶ βορείου, καὶ δυτικωτέρας Εὐρώπης, ἰ-
δρύσαντα αὐτῇ κατὰστασιν πολιτικὴν καὶ κοι-
νωικὴν ἁλυστρίαν τῆς Ἀσιανῆς, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰς
ἐκατονταετηρίδας διατηρήσαντα βίον ἀπαίδευτον,
καὶ ἀνεξέργαστον, καὶ ἀνάλογον τῆς τραχύτητος τῶν
χωρῶν ἐκείνων· τὰ δὲ, τραπέντα πρὸς μεσημβρίαν,
κατήλθον εἰς τὰς δύο ἀνατολικωτέρας ἐκ τῶν τριῶν
γεγονότων, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἰταλίας, καὶ τῆς
Ἀφρικής, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὡς ἐπὶ τρίποδος, ἵσταται

τὸ ἡμέτερον τοῦτο τῆς γῆς μέρος, καὶ ἐπὶ αὐτῇ, διὰ
τὴν μετὰ τῆς ἀρχαίας μητροπόλεως τοῦ πολιτι-
μοῦ ἐπιμείζαν, διὰ τὴν εὐφύειν τῆς χώρας, διὰ τὴν
ἰλαρότητα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ διὰ τὸν εἰς τὴν τετὴν
εἰς τὴν ἐπιτήμη, εἰς τὴν πολιτικὴν δίκαιαν ἐξου-
σιαστικὸν τοῦ σπέρματος τῆς ἐλευθερίας, τὸ δὲ
συνεπῆγοντο, παρήγαγον τὴν ἐξαισίαν ἐκείνην δε-
τέραν τοῦ πολιτισμοῦ περίδου, καλὴν ἦν, μέχρι τοῦ
δε εἰς πολλὰ μὲν ἀνυπερέβλητον, ἀπαράμιλλον δὲ εἰς
πολλὰ θεοφυμένην, ἐπρωταγωνίστησε τὸ Ἑλληνικόν
ἔθνος. Καὶ μὲν ὁ κοινωνικὸς βίος εἶχεν ἤδη λάβει
οὐ μικρὰν ἐπίδοσιν εἰς τὴν δυτικὴν Ἀσίαν καὶ τὴν
παρακείμενην Αἴγυπτον. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ἐπίσης,
ὅτι καὶ τέχνη καὶ ἐπιστήμη ἦσαν, μέχρι τῆς Ἑλ-
ληνικῆς ἐποχῆς, ὑποχρεῖται μιᾶς καὶ μόνης ἀνθρώπων
τάξεως, τῆς τῶν ἱερέων, ὅτι δὲν ἐχρησίμευον εἰμὴ
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βιωτικοῦ συμφέροντος, οἷον
κατενόετο αὐτὸ ἡ παντοδύναμος ἐκείνη ἱερατικὴ καὶ
πολιτικὴ δύνασταις, καὶ ὅτι τοῦτου ἕνεκα δὲν ἴδύ-
ναντο νὰ ὑπερέβωσι τοὺς σιδηροὺς φραγμούς, ἐντός τῶν
ὁποίων ἦσαν ἡχμαλωτευμένοι. Ἐπρεπε νὰ ἐπέλθῃ ἡ
ἀπελευθερώσις τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, αἰσθήσεως καὶ
διανοίας, ἔπρεπε τὸ Ἑλληνικόν ἔθνος νὰ στηρίξῃ μὲν
τὸ πνεῦμα ἐπὶ τῆς κρηπίδος τοῦ λογικοῦ νόμου,
ἀντὶ τῆς δεισιδαιμόνης δουλείας, νὰ θεραπεύσῃ δὲ τὴν
τέχνην καὶ τὴν ἐπιστήμην ἕνεκα τῆς ἐπιστήμης καὶ
τῆς τέχνης αὐτῆς, ὅχι ἕνεκα πλαστής θρησκευτικῆς
χρείας καὶ ταπεινῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ βίου σκοπῶν,
διὰ νὰ μεταωρισθῇ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα μέχρι τῶν
ἀχάνων ἐκείνων χώρων, ἐν οἷς καὶ μόνοις εὐρίσκει-
ται τὸ ἀπολύτως δίκαιον, τὸ ἀπολύτως καλόν, τὸ
ἀπολύτως μέγα. Ἐντεῦθεν ἡ ὁλοσχέρης τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ βίου διαφορὰ, ἐξ ἧς ὁμοῦ δὲν συνάγεται, ὅτι
ὁ βίος αὗτος ὑπῆρξεν ὅλως ἀσχετος πρὸς τὸν ἰσλα-
νόν. Πολλοὶ τῶν νεωτέρων ἐπερίβλεψαν τοῦτο, ἐπ-
πλαγνόμενοι ὑπὸ τῆς διαφορᾶς ταύτης, καὶ ἐδογμά-
τισαν τὴν αὐτοχθονίαν, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ πολιτισμοῦ, ὡς τινες ἐδαγματίσαν τὴν αὐτοχθ-
νίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ φύλου. Ἀλλὰ, καὶ ἐν τῇ
βίῳ τῇ Ἑλληνικῇ δὲν ἀνευρίσκοντο στοιχεῖα τὰ
ὅποια τὸ ἔθνος τοῦτο προδήλως ἀπὸ τῆς Ἀσίας μετ'
ἐαυτοῦ συνεπῆγαγε, καὶ ἂν μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν
αὐτοῦ εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ πατρίδα, τὴν τοσοῦτον
γαίονα τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, προδήλως
δὲν ἦτον, οὐδ' ἐμαρτυρεῖτο ἀσφαλῶς, ἡ μετὰ τῆς
ἀνατολῆς συνεχῆς ἐπιμείζις, ὁ νοτὶς ἡμῶν οἰκοῦν
ἤθελε βεβαίως ἀποκρύπτει τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ ἀνθρω-
πότης ἀναγκάζεται εἰς πᾶσαν νέαν τῆς ἡλικίας αὐ-
τῆς ὥραν, νὰ ἀνεγείρῃ ἐν βάθρων τὸ οἰκοδόμημα
τοῦ πολιτισμοῦ, μηδὲν ὡφελουμένη ἐκ τῆς προη-
γουμένης ὑπηρεσιολογίας πείρας. Ὁ Ἑλληνικὸς βίος
παρίσταται ἡμῖν τοσοῦτον τοῦ Ἀσιανοῦ ἀλλοτρίος,
διότι ἐπερύθησεν ἐπὶ τοῦτου τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευ-
θερίας, διότι ὀλίγαι σταγόνες οἴνου ἀρκοῦσι νὰ με-
ταβάλλωσι τὸ ἀπούστατον τῶν ὑδάτων εἰς τὸ τῶν
ποτῶν γενναϊότητα. Ἡ ἐνόησις ὁμοῦ τοῦ ἀνθρώπι-
νου πολιτισμοῦ εἶναι ἐπίσης ἀναμφισβήτητος ὅσον
καὶ ἡ τοῦ ἀνθρώπου γένους ἐνότης.

καὶ αὕτη λοιπὴν εἶναι ἡ πρώτη ἱστορικὴ ἐντολή,
ἢν τὸ Ἑλληνικόν ἔθνος ἐκλήθη νὰ ἐκπληρώσῃ, συνε-
πλήρωσε δὲ μέχρι τινός, μετ' ὀλίγον, τὸ συγγενὲς
αὐτοῦ ἱωμαϊκόν, μάλιστα ὡς πρὸς τὴν τοῦ πολι-
τικοῦ καὶ τοῦ ἀστυκοῦ βίου ῥύθμισιν. Ἀλλ' ὁ πο-
λιτισμὸς τῆς ἀνθρωπότητος, ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ
περίδῳ, καὶ τοῖς προσελθόν τοῦ ζωοποιῶν τῆς ἐλευ-
θερίας πνεύμα, περιεῖχεν ὁμοῦ ἐτι δύο ἡλητήρια
στοιχεῖα, τὰ ὅποια ἀναγκάτως ἐμελλον νὰ μαρ-
τυροῦν καὶ ἐπὶ τέλους νὰ φθεῖρωσι τὴν ἐνεργείαν τοῦ
πνεύματος ἐκείνου. Εἶναι δὲ τὰ δύο ταῦτα στοι-
χεῖα, τὸ πλημμελὲς περὶ ἐλευθερίας δόγμα, τὸ πλημ-
μελὲς δόγμα τῆς θρησκείας.

Ὁμιλήσαντες πρὸ μικροῦ περὶ τοῦ πνεύματος τῆς
ἐλευθερίας, τὸ ὅποιον ἐπερίβλεψεν ἀπὸ τῆς Ἀσίας καὶ
πρὸς δυσμὰς ἐσφενδόνησε τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλα, δὲν
ἐννοήσαμεν τὴν ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἰσότητος, τῆς ἀδελ-
φικῆς ἀγάπης, τοῦ ἀπολύτου δικαίου ἐπειδομένην
ἐλευθερίαν, οἷον ἐννοοῦμεν αὐτὴν σήμερον, τὴν σε-
βομένην τὰ δίκαια καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀσθενεστεροῦ, καὶ
ἐν τῇ τοῦ ἀσθενεστεροῦ τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ τὴν ἀ-
κατάστατον ἐκείνην καὶ ἀγρίαν ὁρμήν, τὴν ἀπὸ τῆς
ἀτομικῆς ἰσχύος καὶ δραστηριότητος ἐκπηγάζουσαν,
καὶ μὴ ἀναγνωρίζουσαν μὲν τὸ δίκαιον τῆς ἰσότητος
εἰμὴ εἰς δύναμιν ἰσοπαλῆς, ἐτοίμην δὲ νὰ καταπατή-
σῃ καὶ νὰ δουλώσῃ ἀνηλεῶς πάντα τὸν μὴ ἀξιοῦντα
τῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς φύσεως ἢ τῆς τύχης πλεονεκτη-
μάτων. Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας
τῶν παναρχαίων Γερμανικῶν φύλων, τοιοῦτον καὶ
τὸ τῶν παναρχαίων Ἑλληνικῶν. Καὶ ἐρρύθμισθη μὲν
πρῶτον πάντων παρὰ τοῖς τελευταῖοις ὁ ἀκατέργαστος
ἐκείνος αὐτοματισμὸς διὰ τῆς ἰδέας τοῦ νόμου καὶ
τῆς ἀκατέργαστος τῶν κοινωνικῶν σχέσεων, ἀλλ' ὁ
ἀρχικός αὐτοῦ χαρακτὴρ ἐνέθευσεν ἅπανσαν τὴν δευ-
τέραν ταύτην τοῦ πολιτισμοῦ περίδου, μεταβί-
βλῶν εἰς μόνον πραγματικῶν κατὰστασιν καὶ ἀνα-
γὰς εἰς νόμον φυσικὸν καὶ πολιτικὸν τὴν δι-
αίρεσιν τῆς κοινωνίας εἰς μίαν μὲν μερίδα νεομένην
ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ τῆς ἰσονομίας καὶ τῆς ἐλευθερίας,
εἰς ἄλλην δὲ ἀπεστερημένην παντός ἀνθρώπινου δι-
καιώματος. Ἡ ἀδικία αὕτη διχοτομία οὐ μόνον
περιώρισεν εἰς εὐαρίθμον ἀνθρώπων τάξιν τὰ πλε-
ονεκτήματα τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἀνθρώπου
πνεύματος καὶ αἰσθητικῆς, ἀλλ' ἀναγκάτως ἐμελλε
νὰ ἐπιφέρει τὴν ταχέαν καὶ πρῶτον τῶν πολιτειῶν
ἐκείνων κατὰλυσιν· διότι, διὰ μὲν τὸ εὐαρίθμον τῶν
πολιτῶν, ὁ ὅμιλος αὐτῶν ταχύτερον ἐν τοῖς πολέ-
μοις κατηνάλισκετο, διὰ δὲ τὴν φυσικὴν τοῦ ἀνθρώ-
που πρὸς τὴν βλάβην ῥοπήν, μάλιστα τοῦ ἀνθρώ-
που τῶν ἀνοητέρων κοινωνικῶν τάξεων, οἷοι ἦσαν
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἐλεύθεροι τῆς ἀρχαιότητος
πολιτεῖαι, ἐπελθούσης ἀπ᾿ αὐτῆς ἐξαχρείωσης αὐτῶν.
οὐδεὶς ὑπῆρχεν ὁ ἀναπληρώσων, ἐν τῇ σήμερον αἱ
παρακμήσαντες ἀνώτεροι κοινωνικαὶ τάξεις εὐχερῶς
ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῆς κατωτέρας μὲν, ἀλλ' ἰσοδι-
καίου, καὶ ἰσονόμου, καὶ σφραγεστερῆς τοῦ ἔθνους
μερίδος.

Συντέλει δὲ εἰς τὴν ἐξαχρείωσιν ἐκείνην καὶ τὸ

θρησκευμα. Τὸ ἀπὸ τῆς Ἀσίας μετενεχθὲν πολυθεϊκόν
θρησκευμα ἐτροπολογήθη μὲν κατὰ τι, διὰ τὸν ἰδι-
αίοντα χαρακτὴρα τῶν μεταναστάντων φύλων, τὰ
ὅποια συνεδύσαν τὴν λατρείαν τῶν φυσικῶν δυνά-
μεων μετὰ τῆς ἀκατασχετοῦ συνεκδήσεως ἦν εἶχον
τῆς ἀνθρωπίνης ὑπεροχῆς ἐν τῷ κόσμῳ ταύτῃ καὶ,
μέχρι τοῦ Ὀλύμπου ἀναβιβάσαντα τὴν προσωπικό-
τητα αὐτῶν, ἐρρύθμισαν τὸ σχῆμα καὶ τὸν βίον τῶν
θεῶν καθ' ὁμοίωσιν τοῦ ἀνθρώπου σχήματος καὶ
βίου, ἀλλ' οὐδὲν ἦτον, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ ἄλλοτε ποτε,
τὸ θρησκευμα παρεμείνετο πολυθεϊκόν, ἡ δὲ νηπιώ-
της αὐτῇ περὶ θεότητος ἀντίληψις δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ
ἔλθῃ εἰς ῥῆξιν πρὸς τὴν προϊόντος τοῦ χρόνου, διὰ
τῆς ἐλευθερίας καὶ λογικῆς τοῦ ἀνθρώπου πνεύμα-
τος ἀναπτύξεως, παραχρῆσιν φιλοσοφικῆν τοῦ παν-
τός θεορίας καὶ ἐρμηνείαν. Τὸ δόγμα τοῦ Σωκρά-
τους καὶ τοῦ Πλάτωνος, τὸ τοσοῦτον εἰς τὴν ἀλη-
θῆ τῆς θεότητος φύσιν προσεγγίσαν, δὲν ἠδύνατο
νὰ διαζήτῃ ἐν εἰρήνῃ μετὰ τὰς παραλόγους περὶ Αἰὸς
καὶ Πύρος πλάνους· καὶ ἐπειδὴ ἐν ταῦτοις τὰ φιλο-
σοφικὰ θεορήματα εἶναι ὀνίσχυρα νὰ ἰδρῶσι θρησ-
κευμα, διότι τὰ θεορήματα δὲν παράγονται εἰμὴ
ἢ ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως ἢ ἀπὸ θείας ἀποκα-
λύψεως, προδήλως εἶναι ὅτι ἡ μεταξὺ τῆς παραχρῆ-
σιν φιλοσοφίας καὶ τοῦ πατροπαροῦτος θρησκευ-
ματος ἐκείνης ῥῆξις ἐμελλε μὲν νὰ ἐπιφέρει τὴν πρὸς
τὰ πάτρια δόγματα ἀσέβειαν, ἐμελλε δὲ νὰ κατα-
λίπῃ τὸ ἔθνος ἀνευ θρησκευματος, ἐμελλε δηλαδὴ νὰ
καταφέρει εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς ἀρχαίας Εὐρώπης κατὰ-
στασιν τὴν δεινοτέραν τῶν πληγῶν, ὅσας κοινωνία ἡ-
δύνατο ποτε νὰ πάλῃ· διότι τὸ παραλογώτερον τῶν
θρησκευμάτων εἶναι πάλιν προτιμώτερον τῆς ἐλλεί-
ψεως παντὸς θρησκευματος.

Τὸ σπέρμα λοιπὸν τῆς ἐλευθερίας, τὸ ὅποιον ἐν
τῇ πρώτῃ τοῦ πολιτισμοῦ περίδῳ παντάπασιν δὲν
ἐβλάστησε, παρήγαγε μὲν ἐν τῇ δευτέρᾳ δένδρον
εὐδαλές, καὶ ἀνθὴ περικαλλῆ, ἀλλὰ καρποὺς ὀρίμους
καὶ δαψιλεῖς δὲν ἐγέννησε, διότι ἐσπερίετο τοῦ θερ-
μοῦ ἡλίου, ὅστις μόνος ἠδύνατο νὰ συμπληρώσῃ τὴν
ζωοποιτικὴν τῶν γυμῶν αὐτοῦ δύναμιν. Λιὰ νῦν ἐπι-
τύχη τὴν ὁλοσχέρῃ αὐτῆς ἀνάπτυξιν, ἡ ἐλευθερία
εἶχε χρεῖαν θρησκευματος κηρύττοντος μὲν τὰς ὑ-
ψηλότερας καὶ γνησιωτέρας περὶ θεότητος καὶ ἀν-
θρώπου ἀληθείας, ἐπειδομένου δὲ ἐπὶ τῆς ἀκραιδν-
του τῆς θείας ἀποκαλύψεως κρηπίδος. Τὸ δὲ θρησ-
κευμα τοῦτο, τὸ ὅποιον δὲν ἐμελλε νὰ ἀνατεῖλῃ εἰ-
μὴ ἐπὶ τῆς τρίτης τοῦ πολιτισμοῦ περιόδου, εἶναι ὁ
χριστιανισμὸς· καὶ θαυμάσιον ἐνταῦθα τὴν ἐξαισίαν
τῆς προνοίας συνέτιν καὶ τὸν μεγάλουργόν ῥυθμόν,
τὸν καταφαινόμενον περὶ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν βου-
λεμμάτων αὐτῆς.

Ἡ περὶ τοῦ ἐνὸς καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ συνειδήσις
συνεγεννήθη μὲν μετὰ τὸν ἀνθρώπου, καθὼς καὶ ἡ
περὶ τοῦ αὐτεξουσίου συνειδήσις, ἀλλὰ, καθὼς αὕτη,
ἐκοιμήθη καὶ ἐκείνη ἐπὶ αἰῶνας πολλοὺς ἐντός τῶν
βυθιτέρων μυγῶν τῆς καρδίας αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀπα-
ραίτητον τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας ἀσθένειαν ἐπὶ τῶν
πρώτων τοῦ πολιτισμοῦ περιόδων. Περιεσώθη δὲ εἰς

εὐαριθμον ἀνθρώπων φυλὴν, ἥ τις ἥλιστα μετέσχε τοῦ πολιτισμοῦ ἐκείνου, παρήλθῃ δὲ καὶ ἐζήσεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ χρησιμεύσῃ, ἐν τοῖς ἀνεξερευνήτοις τῆς Προνοίας κρίμασιν, ὡς κιβωτός τῆς τε ἀρχικῆς ἀληθείας καὶ τῆς μετέπειτα ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ἀποκαλυφθείσης εἰς τὴν ἀνθρωπότητα χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ὁ χριστιανισμὸς λοιπὸν ἐγενήθη ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καθὼς ἐν Ἀσίᾳ ἐγενήθησαν καὶ ὁ ἀνθρώπος, καὶ αἱ βιωτικαὶ τέχναι, καὶ τὸ ζωοποιὸν τῆς ἐλευθερίας πνεῦμα. Ἀλλ' ἡ μήτηρ ἐκείνη ἀπάντων τῶν στοιχείων τοῦ πολιτισμοῦ ἐπέκρωτο νὰ εἴῃ τὰ καλλίστα τῶν τέκνων αὐτῆς ἀποδημοῦντα ἀλληλοδιαδόχως εἰς ζήτην, πρὸς ἀναζήτησιν τύχης καλλιτέρας, καὶ ν' ἀκούῃ πόρρωθεν αὐτὰ εὐδοκίμοινα καὶ μεγαλοεργόσινα, καὶ νὰ περιμένῃ μέχρι τοῦδε ἵνα εἰ ἐπιλήττωται, ἐκεῖνοι γόναι ἀποδώσασιν αὐτῇ τὴν ὀφειλομένην μερίδα τῆς λαμπρᾶς περιουσίας, ἣν κατεκύβησαν.

Καθὼς δὲ ἡ ἐλευθερία, διὰ τὴν συμπληρώσῃ νὰ βυθίσῃ καὶ νὰ καταγάγῃ ἀπαντα τὰ παρίσταται τῆς ὑψηλότερας αὐτῆς ἀναπτύξεως, εἶχε χρεὶν τοῦ χριστιανισμοῦ, οὗτω καὶ ὁ χριστιανισμὸς, διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ ἀκεραίως ἀπόσας τὰς σωτηρίας αὐτοῦ ἀρχάς, ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ λαῶν ἀκμαίων, ἐνεργῶν, δυνατῶν. Τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, ἐκχυρῶν ἐν ἡμῖν, ὡς προείπομεν, εἰς τὴν μεσημβρινὴν Εὐρώπην, δὲν ἐσώζετο εἰμὴ εἰς τοὺς ἀγανεῖς τοῦ βορρᾶ δουμῶνες, ὅπου ἐπλανήτο ἀπ' αἰῶνος ἄγχιον μὲν καὶ ἀρρύθμον, ἀλλὰ σπαργὼν καὶ ὀρρυγῶδες. Ἐπρεπεν ὅρα νὰ συνέλθωσιν ἐπὶ τὸ ἐν αἱ δύο αὗται ἀπ' ἀλλήλων τοσοῦτον ἀριστάμεναι πνευματικαὶ δυνάμεις, καὶ ὁρίσθησαν νὰ ἐπιτελέσωσι τὴν συνδεσμὸν τοῦτον τὰ ἐν τῷ μέσῳ κείμενα δύο ἔθνη, τὰ πρωταγωνιστήσαντα τῆς δευτέρας τοῦ πολιτισμοῦ περιόδου, τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Ῥωμαϊκόν. Εἰς δὲ τὰ δύο ἑκάστη στοιχεῖα τοῦ νεωτέρου καὶ ὀριμωτέρου πολιτισμοῦ, τὰ δύο ταῦτα ἔθνη ἐκλήθησαν νὰ προσθέσωσι καὶ τὴν ἰδίαν διανοητικὴν, πολιτικὴν καὶ ἀστυκὴν ἐπίδοσιν. Οὕτως ἡ μὲν πρώτη τοῦ πολιτισμοῦ περίοδος συνετέλεσεν εἰς τὸν ἀπάρτισμόν τῆς δευτέρας, ἀμφοτέραι δὲ πάλιν συνδράμωσιν εἰς τὸν τῆς τρίτης ἀπάρτισμόν. Ἀλλ' εἶναι πρόδηλον, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπὲρ πάν ἄλλο συνδράμειν εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον. Τίς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ ἀκαταμέτρητον τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως κληρονομίαν τὸ ὅποιον κατέλειπεν εἰς τὰς νεωτέρας γενεάς; Ὁ πολιτικὸς καὶ ἀστυκὸς βίος καθιερώθη τῶντι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων τελειότρον, εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως ὀφείλει τὰς ὑμελίστους αὐτοῦ ἀρχάς. Ἢ ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου παρετεύετο καὶ διηκόλουε τὴν πρὸς δυσμὰς διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἢ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ὑπεῖρε τὸ κυριώτερον τῆς διανοητικῆς ταύτης ὄργανον ἐπὶ δὲ πᾶσιν ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνικότης ἡ ὑποκύψασα μὲν πρὸς καιρὸν εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν κυριαρχίαν, ἀλλὰ συναρμολογήσασα τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ ἀρχαίου βίου μετὰ νέων ἡθικῶν καὶ ὁλικῶν στοιχείων, καὶ διασώσασα μὲν τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων, μέχρι δὲ τινος καὶ τὸ

πνεῦμα τῶν προγόνων, δεχθεῖσα δὲ νέον καὶ ζωοποιον θρησκείαν, ἀγωνισθεῖσα νὰ συγχωνεύσῃ ἐν αὐτῇ νέα καὶ Ῥωμαϊκότερα φύλα, ἐν μέσῳ δ' ἐπιτυχούσα τοῦτο, καὶ ἀνεπαίσθητος ιδιοποιήσασα τὰ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ Ῥωμαϊκὴν κρᾶτος, ἡ Ἑλληνικὴ πάλιν ἐθνικότης οὐ μόνον ἐτελείωσε καὶ ἐβρόθύμισε τὸ χριστιανικὸν δόγμα, ἀλλὰ καὶ ἔσωσεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἐκέρου τῶν Ἀρσῶν κατακλυσμοῦ, δι' ἀγῶνων καρτερικῶν καὶ ἀειμνήτων, τοὺς ὁποίους καιροὶ εἶναι νὰ ἐκτιμῇται ἡ ἱστορία δεόντως, ἀποδίδουσα τὴν δρεῖλομένην δικαιοσύνην εἰς τὴν ἀξιωματικώμενον ἡρώον τινὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐποχῆν.

Καὶ αὕτη λοιπὸν εἶναι ἡ δευτέρα μεγάλη ἱστορικὴ ἐντολή, ἣν ἐπετέλεσε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἀλλὰ, καθὼς, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς πρώτης, ἀνάλωσαν τὴν ἀρχικὴν Ῥώμην, ἀπέδαλε πρὸς καιρὸν τὴν αὐτονομίαν, καὶ, διὰ νὰ παρασκευασθῇ εἰς ἔργον ἑτέρον, ἐδέχτο νὰ τροπολογησῇ καὶ νὰ ἐπιρρώσῃ τὰς ἰδίας δυνάμεις, οὔτω μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς δευτέρας, προσβλήθην ἀπὸ δυσμῶν μὲν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, ἀπ' ἀνατολῶν δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὑπέκλινεν ἀλληλοδιαδόχως εἰς τοὺς δορυκτῆτας ἐκείνους. Ἀπέδαλε ὅμως τὴν πολιτικὴν αὐτονομίαν, οὐχὶ τὴν ἐθνικότητα. Ἡ ἀκατάβλητος ἐκείνη ἐθνικότης, ἐμφυτον ἔχουσα τὴν καοτερίαν, τὴν οὐλερρίαν, τὴν αἰετὰ πάτρια δόγματα ἀδίσταστον ἀφοσίωσιν, καὶ παρὰ δόξαν πρὸς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν ἐπιτηδαιόνητα, δι' αὐτῶν ἐπέτυχε τὴν σωτηρίαν αὐτῆς καὶ ἐν αὐταῖς ἐήτησε παραμυθίαν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τῆς δουλοσύνης βαρβαρίας, δι' ἀναπτύξασα τὰς ἀρετὰς ταύτας, καὶ ὥστε ἠθεῖσα προίτι ἀπὸ τοῦ νεωτέρου Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, οὐ μόνον οὐδετέρωσε τὴν θανατηφόρον ἀντιδραστὴν δυναστείαν φοβεράς, ἀλλ' ἠνάγκασε μὲν αὐτὴν νὰ παραλάβῃ τὸ δουλωθὲν ἔθνος συμπάρεδρον τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας, κατέστησε δὲ τὸ ἔθνος τοῦτο κεφαλὴν καὶ κέντρον ἀπάσων τῶν χριστιανικῶν τῆς Ἀνατολῆς φυλῶν, καὶ ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπέτειλε τὸ τρίτον εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς ἱστορίας.

Τοιοῦτον ἔα περὶ τῆς τῆς σταδίου τὸ ὅποιον διέτρεξεν ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνικότης, καὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συμμελετήσωμεν ἐνταῦθα τὰς ποικίλας περιπετείας. Ἢ χεῖρ τῆς Προνοίας, ἡ δις μεταχειρισθεῖσα τὴν ἐθνικότητα ταύτην εἰς ἐπιτέλειαν τῶν μεγίστων βούλημάτων, καὶ δις ἐνκοῦσασα αὐτὴν καὶ καινοποιήσασα, εἶναι τοσοῦτον καταρῶν καὶ ὄλας τὰς περιπετείας ἐκείνας, ὥστε τῇ ἀληθείᾳ δὲ βλασφημοῦμεν λέγοντες, ὅτι ἡ πάτρια ἱστορία ἐπέχει ὡς πρὸς τὸν πολιτικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους βίον ἢν τὰς τὸ ὕψος καὶ ὡς πρὸς τὸν κατ' ἰδίαν βίον, τὰς αὐτὰς παρέχουσα εἰς ἡμᾶς διδασκαλίαν, παρὰ μύθια καὶ πεπονήσεις.